



Evo nas pri kraju još jedne školske godine. Ali ovaj je put taj broj poseban. Ovaj put je drukčiji, zanimljiviji - JUBILARNIJI.

List koji upravo držite u rukama slavi svoj deseti rođendan!

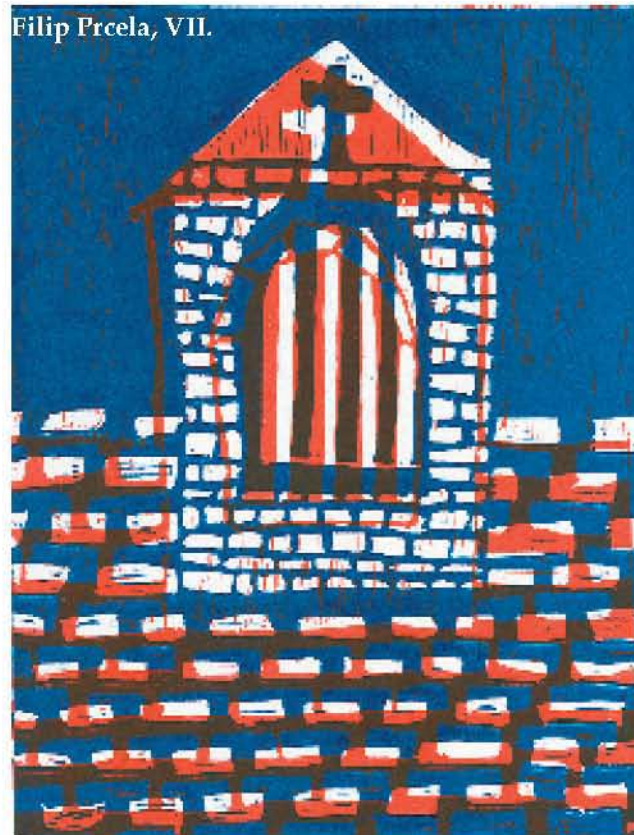
Hajde, brzo cmok u desni, pa u lijevi obraz...

Uredništvo se posebno potrudilo i poklonilo «Maslini»... boje! **Crvenu, žutu, zelenu, plavu, narančastu**, pa čak i **ljubičastu**. "Maslina" se oduševila i skoro su joj suze potekle od ganuća, ali se suzdržala od iskazivanja emocija kako se ne bi smočila, isprala svoj dugoočekivani rođendanski dar.

Nadamo se da će i vaše oduševljenje biti sličnih razmjera.

Uživajte,  
Vaše uredništvo.

Filip Prcela, VII.



# MASLINA

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE PRIMOŠTEN  
BROJ 10. SVIBANJ 2005. GODINE

Na naslovnici: "... naše lijepo plavo more" (detalj)  
rad učenika članova likovne radionice nižih razreda  
voditeljica: Maja Ercegović

## UREDNIŠTVO LISTA:

Novinarska skupina

Melari Huljev, V.  
Tina Blažev, V.  
Andrea Huljev, V.  
Hana Pajtić, V.  
Antonija Vrcić, V.  
Petra Nižić, VII.  
Katarina Jurić, VII.  
Nastassja Čakić, VIII. a

voditeljica: Gordana Kovačević

### Unos teksta:

Informatička skupina, voditelji:  
Dijana Bakotin, Boško Šetka

### Grafička i računalna oprema lista:

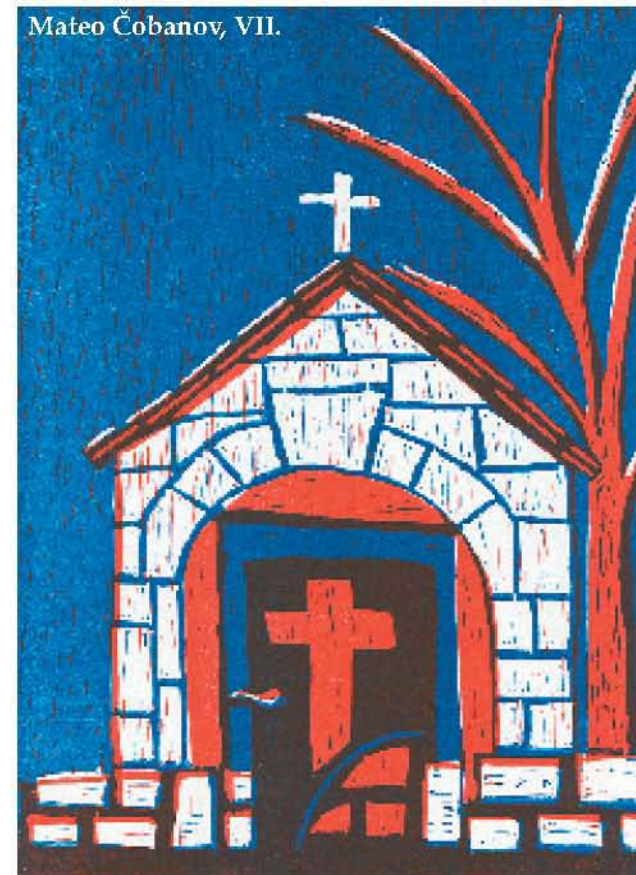
likovna radionica UZ "Maslina"  
Fotografije:  
Josip Janković, VII.  
Kristijan Gracin, VII.  
Nikola Lugović, VIII.  
arhiva lista  
Voditelj: Velibor Janković

## ONIMA KOJI OCJENJUJU UČENIČKE LISTOVE

Kao svih devet brojeva "Masline" do sada, tako i ovaj deseti, pripremamo i tiskamo sami. Davno smo odlučili da naš školski list mora to biti doslovno u svemu. Tako mi ne želimo koristiti nikakve usluge grafičkih studija i tiskara, pa vas molimo da to uzmete u obzir. Vjerujemo da je ovakav naš stav ispravan, i po nama bi samo takvi listovi trebali ući u izbor za moguću nagradu.

Ovaj broj "Masline" pripremali smo na računalu s Pentium IV HT procesorom na 3 GHz, 1 GB RAM-a, 120 Gb diskom, Matrox Millennium P650 grafičkom karticom. Za unos teksta koristili smo Word 2000, za obradu skeniranih fotografija i likovnih radova Adobe PhotoShop CS, a za grafičku obradu lista Adobe InDesign CS. Skenirali smo na HP scan jet 3970 skeneru, printali i umnažali na Samsung CLP 550 kolor laserskom printeru.

Mateo Čobanov, VII.



# rad, rad & SAMO RAD

RAZGOVOR SA ANTONIJA BOLANČA, VI.a

Prije punih 40 godina gospodin Ivan Bakotić je započeo s radom u OŠ Primošten. Bilo je to 7. rujna 1964. g. Godinu dana je bio na odsluženju vojnog roka tako da će 6. rujna 2005. navršiti 40 godina rada u OŠ Primošten. Radio je kao učitelj tjelesne i zdravstvene kulture do 1990. g., a od 1991. do danas je ravnatelj škole. Bio je to i više nego dovoljan razlog da ga potražim u njegovom uredu i razgovaram s njim.

Intervju s ravnateljem Ivanom Bakotićem

**Gospodine ravnatelju, u vašem dugogodišnjem ravnateljskom mandatu koji su vaši najveći uspjesi?**

Najveći uspjesi koje sam postigao bili su za vrijeme Domovinskog rata kada sam završio školsku sportsku dvoranu. Dvorana je prokišnjavala te su bili potrebni različiti zahvati i popravci. Moj veliki uspjeh je i u tome što su naši učenici već 9 godina prvaci u stolnom tenisu te što sam osnovao 11. rujna 2000. učeničku zadrugu «Maslina».



**Što u svojem ravnateljskom mandatu niste napravili, a htjeli ste?**

U svojem mandatu dosta toga sam napravio, ali nisam uspio urediti sjeverni dio škole.

**Na koje probleme u školi najčešće nailazite?**

Najveći problem u školi je nedisciplina i ponašanje pojedinih učenika koji ne poštuju kućni red te razbijaju i oštećuju školsku imovinu.

**Je li lakše raditi kao učitelji ili ravnatelj?**

Učiteljski posao je lakši. Ravnateljski posao je puno teži. Ravnatelj je odgovoran za sve što se događa u školi, sređuje papire i brine o radu učitelja i učenika.

**Budući da imate dugogodišnje ravnateljsko iskustvo i smatrate se uspješnim ravnateljem, što je potrebno za uspješan rad?**

Da bi ravnatelj uspješno obavljao svoj posao, mora biti odgovoran u svom poslu, mora poštivati učitelje i djelatnike i trebao bi sa svima biti prijatelj.

**Jeste li zadovoljni s učenjem i ponašanjem učenika?**

Zadovoljan sam s radom većine učenika, posebno onih u nižim razredima. Nisam zadovoljan s ponašanjem učenika viših razreda.

**Mislite li da školski programi ostavljaju dovoljno prostora za učeničku kreativnost i izvanškolske aktivnosti?**

Mislim da ima dosta programa i da su djeca preopterećena. Trebalo bi raditi na rasterećenju. Djeca bi trebala imati više slobodnog vremena za različite izvannastavne i izvanškolske aktivnosti.

**Koliko ćete još raditi u ovoj školi?**

Radit ću do kraja ove školske godine. Na jesen idem u mirovinu.

**Što radite u slobodno vrijeme?**

Svoje slobodno vrijeme najviše provodim u svojem masliniku i ribolovu.

**Kakav ste ribar?**

Dobar sam ribar. Osvojio sam treće mjesto na prvenstvu u ribarenju.

**Koja je vaša poruka učenicima?**

Rad, rad i samo rad!



Antonija Bolanča, VI.a

## dolazak u PETI RAZRED

TINA BLAŽEV, V.

Dolazak u peti razred je bio zastrašujući. Prvi dan je bio zbujujući, drugi dan mi je već dosadilo, a treći dan sam rekla mami: "Mama, ne spremajarendu, ne idem u školu!"

Malo poslije išla sam s torbom teškom deset kilograma. Mama je zabrinuto gledala za mnom i mislila je kako ću pasti na leđa. Kad sam ulazila u autobus, jedva sam podigla nogu. Peti je razred težak i dosadan. U početku su svi profesori bili blagi, ali već nakon tjedan dana su postali strogi.

Ne volim školu, ali što se mora, mora se!

# što o meni misli MOJA UČITELJICA

MARIN MARINČEV, III.

Što o meni misli moja učiteljica? To je tako teško pitanje na koje bih i ja volio znati odgovor. Znam da je često gnjavim kad tražim loptu za igrati nogomet. Previše sam brzoplet i nemiran, a ona to sigurno ne voli. Iako se trudim da se popravim, to mi baš ne ide. Stalno pitam učiteljicu da nas pusti na tjelesni, ako ona kaže da ne može, ja joj onda prigovaram. Znam da sam kriv i da ne bih smio, ali to je jače od mene. Volio bih sve te svoje pogreške popraviti da učiteljica bude zadovoljna sa mnom. Tko zna, možda ona voli što sam takav?! Kad bih se promijenio, možda joj ne bih bio zanimljiv. Volio bih na tren zaviriti u njene misli da znam što ona misli o meni. Ali, mislim, da ću još dugo morati čekati da saznam odgovor na to pitanje.



Ivana Babačić, VIII.b

# anketa: NA SATU RAZREDNOG ODJELA

Učitelj koji se šeće u sjeni hrama, među učenicima, ne daje od svoje mudrosti nego od svoje vjere i svoje ljubavi. (Halil Džubran)

## ŠTO OČEKUJEM OD UČITELJA?

- voli svu djecu jednako
- radi svoj posao s ljubavlju
- ne iskorištava djecu
- pomaže djeci kad su u nevolji
- ne provocira djecu
- ne psuje
- ne ruga se djeci
- zanimljivo predaje

## ŠTO OČEKUJEM OD RAZREDNIKA?

- da nas voli
- da nam dopusti sjediti kako želimo
- da nam opravda neopravdane satove
- da nema miljenike
- da postane ravnateljica
- da nas štiti od strogih nastavnika
- da je popustljiva
- da nas vodi na izlete

## ŠTO UČENIK NE TREBA RADITI?

- ne priča preko sata
- ne šalje papiriće
- ne maltretira druge
- ne svađa se
- ne ometa rad
- ne piše po klupi

## ŠTO OČEKUJEMO JEDNI OD DRUGIH?

- svi se volimo
- složni smo
- ne svađamo se
- iskreni smo
- pomažemo jedni drugima
- radujemo se tuđim ocjenama

Anketu provela razrednica 5.r.



Ana Miliša, VIII.b

# što o meni misli UČITELJICA

LAURA SARA JURIĆ, III.

Moja učiteljica se zove Anita Vidović. Ona je blaga i stroga u isto vrijeme.

Mi učenici obožavamo učiteljicu.

Učiteljica ima crnu kosu i smeđe oči, ima četrdeset pet godina.

Voli nositi vesele boje na odjeći. Za razliku o drugih ona je stvarno otkaćena i mi je volimo.

Moja učiteljica misli o meni kad odrastem da ću biti slikarica.

Knjige su važno sredstvo obrazovanja. Neke knjige izriču životne mudrosti, neke potiču na razmišljanje, neke u nama bude tugu i sažaljevanje. Postoje knjige koje su dosadne i teške za razumijevanje i tada nisu rado čitane. Ipak, knjige se moraju čitati jer stara izreka kaže: "Što je čovjek načitaniji, otvaraju mu se bolji putovi za daljnji život."

Moje omiljene knjige su detektivski, ljubavni i pustolovni romani. Prije nekoliko dana pročitala sam knjigu "Zima za dvoje" Nicholase Sparksa. To je neobična ljubavna priča u kojoj je glavni lik Allie stavljena na kušnju, tj. morala je birati između stare mladenačke ljubavi Noaha te sadašnjeg zaručnika Lona. Usprkos dugom razdoblju razdvojenosti, Allie je ipak izabrala onu pravu ljubav koja je još uvijek tinjala u njoj. Na kraju Alli i Noah završavaju u domu za umirovljenike gdje iscrpljeni bolešću nastavljaju zajednički život. Svakako pročitajte ovaj roman koji u sebi nosi potresnu priču o vjernosti, odanosti i požrtvovanju!

## KNJIGA

PETRA NIŽIĆ, VII.

Knjiga ima malih i velikih s tankim i debelim koricama, ozbiljnih i zabavnih, školskih, dječjih, stručnih... One nam često popunjavaju police na zidu i skupljaju prašinu. Bila ona školska ili iz knjižnice, bila ona znanstvena ili popularna, knjiga nam treba biti dobar prijatelj. Ona treba zauzeti mjesto, ali ne na polici, nego u našim srcima. Naši prsti trebaju stalno prebirati po njoj.

## proširimo ZNANJE

IZ RJEČNIKA STRANIH RIJEČI

**aforizam:** sažeta duhovita misao o životu i svijetu

**antiteza:** opreka, suprotnost

**artizam:** smisao za ljepotu, za umjetnost

**cezura:** stanka (pauza) u stihu

**edukacija:** odgoj, obrazovanje

**ekspresija:** izraz, izražajnost

**epilog:** kraj dramskog kazivanja

**imaginacija:** mašta, fantazija

**impresija:** utisak, dojam

**kaligrafija:** krasopis

**kozmpolit:** čovjek koji čitav svijet smatra svojom domovinom

**ksenofobija:** mržnja na sve strance i na sve inozemno

**licentia poetica:** pjesnička sloboda

**magis amica veritas:** istina mi je najbolji prijatelj

**Oïda hótì udèn oïda.** : Znam da ništa ne znam.

**poliglot:** čovjek koji vlada mnogim jezicima

**prolog:** početak dramskog kazivanja

**vers:** stih, redak

**vokabular:** rječnik, popis riječi

**žanr:** određeni oblik literarnih djela; stil, način

## prenosimo MODRALASTA

POUČNO - ZABAVNI ČASOPIS

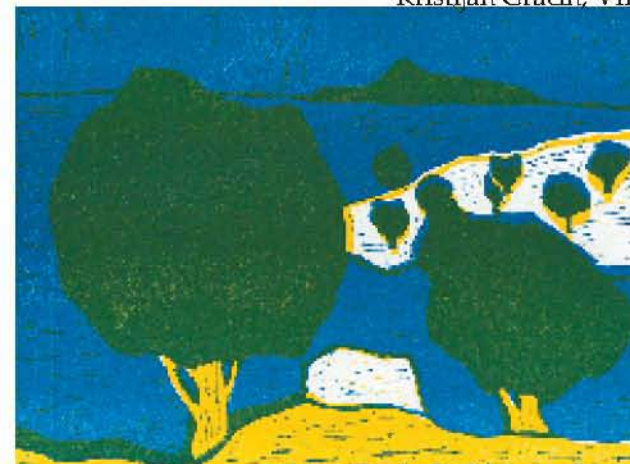
Hvaljen budi, Gospodine moj,  
po sestrici i majci zemlji.  
Ona nas hrani i nosi nam slatke plodove,  
cvijeće šareno i bilje donosi.

Sveti Franjo Asiški

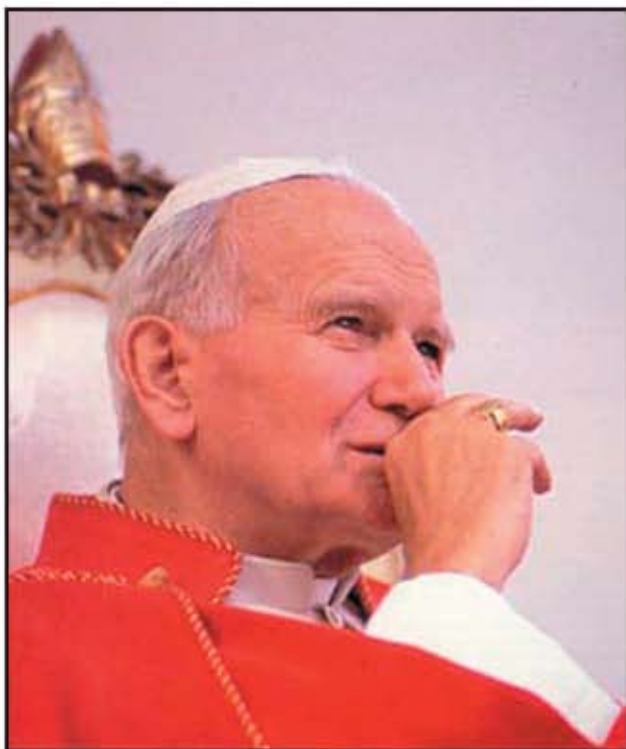
### Zaštićene biljke

- obična kockavica (*fritillaria meleagris*)
- širokolisna veprina (*rucus hypoglossum*)
- šumska ciklama (*cyclamen purpurascens*)
- pasji zub (*erythronium dens-canis*)
- žuta sirištara (*gentiana lutea*)
- kukurijek (*heleborus niger*)
- božikovina (*ilex aquifolium*)
- tisa (*taxus baccata*)
- planinčica (*trollius europaeus*)
- drijemovac (*leucoium vernum*)
- blagajev likovac (*daphne blagayana*)
- visibaba (*galanthus nivolis*)

Kristijan Gracin, VII.



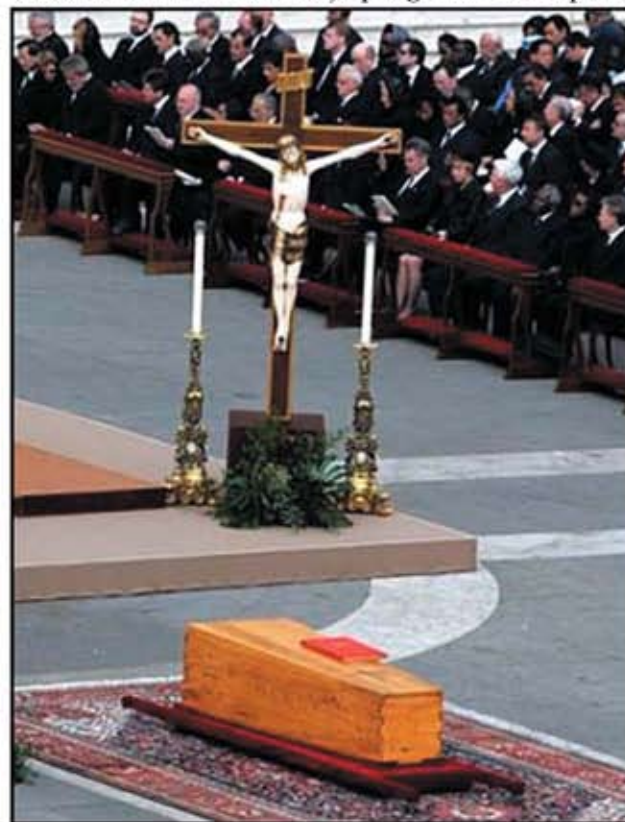
papa  
**IVAN PAVAO II.**



Papa Ivan Pavao II. je rođen kao Karol Jozef Woytyła 18. svibnja 1920. u malom poljskom mjestu Wadowice. Papin otac Karol Woytyła je bio vojnik te je svom tek rođenom sinu u čast poljske pobjede dao srednje ime prema slavnom poljskom vojskovođi. Papina je majka Emilija Karczowska bila nježna djevojka krhka zdravlja. Kad je rodila Karola, već je bila bolesna, a kad je Karol navršio devet godina, umrla je. Karol je ostao živjeti s ocem dok mu je

stariji brat Edmund dovršavao studij medicine. Maleni je Karol rastao u vrlo pobožnoj obitelji, a majka ga je naučila prvim molitvama. Papa je jako volio sport, a naročito nogomet, skijanje i planinarenje, a u školi je zavolio kazalište te je maštao o glumačkoj karijeri. Godine 1932. umire mu brat Edmund s kojim je bio snažno vezan. Njegova ga je smrt jače pogodila od majčine. Na Filozofski fakultet odlazi 1938.g. Na prvoj godini fakulteta, pridružuje se kazališnoj skupini. Glumio je, pisao drame i poeziju. Godine 1940 upoznaje Jana Tyranowskog, koji je presudan u Papinu budućem putu ka svećenstvu. Glumio je u ilegalnom poljskom kazalištu, a za život je zarađivao kao kamenorezac.

Umire mu otac 1942. g. od srčanog udara. Godinu dana nakon što je proglašen biskupom,



promaknut je u nadbiskupa. Sudjelovao je u konklavi koja je za papu izabrala Albina Lucijanija koji je uzeo ime Ivan Pavao I., no on je umro nakon 33 dana.



16. listopada 1978. u 17:15 sati, Karol Wojtyła izabran je za 264. po redu papu i uzima ime Ivan Pavao II. Na Trgu sv. Petra u Rimu 13. svibnja 1981. dok je papa pozdravljao vjernike, na njega je izvršen atentat. Papa se oporavio te je posjetio svog atentatora Mehmeda Alija Agcu u rimskom zatvoru. Papa je posjetio Hrvatsku tri puta. U Zagrebu je govorio o pomirenju naroda kojima je sudbina živjeti zajedno. U svojem prvom posjetu Hrvatskoj, Papa je služio Svetu misu u zagrebačkoj katedrali. Ondje ga je dočekaio tadašnji zagrebački kardinal Franjo Kuharić, koji je dočekaio trenutak o kojem je godinama sanjao. Papa je stigao u samostalnu Hrvatsku. Ivan Pavao II. na početku svojeg pontifikata odlučio je u povijest ući kao Papa-hodočasnik, a to mu je i uspjelo jer je posjetio čak 130 zemalja. Nakon učestalih prehlada 2. IV. 2005. u 21,37 preminuo je papa Ivan Pavao II. Njegovo tijelo je izloženo u Bazilici sv. Petra kako bi ga mogli obići vjernici. Papu će svi zauvijek čuvati u svojim srcima. Njegove posljednje riječi su bile: „Radostan sam, budite i vi!“

# papa ivan pavao II. IZNAD SVIH

LUCIJA ADRIJEVIĆ, VIII.a

Izbor poljskog kardinala Karola Wojtyła za papu 16. listopada 1978., koji je sebi uzeo ime Ivan Pavao II.,



doista ima veliku povijesnu težinu. Prvi netalijanski papa nakon 450 godina, a prvi slavenski papa uopće – već ta činjenica pobudila je za njegovu osobu veliko zanimanje širom svijeta. A onda još više, stil i sadržaj njegovih nastupa usred nazočnih problema današnjih svijeta i Crkve, njegova iznenadna velika putovanja te njegova ličnost koja u sebi i svom životu sažima kolektivnu sudbinu čovječanstva 20. stoljeća.

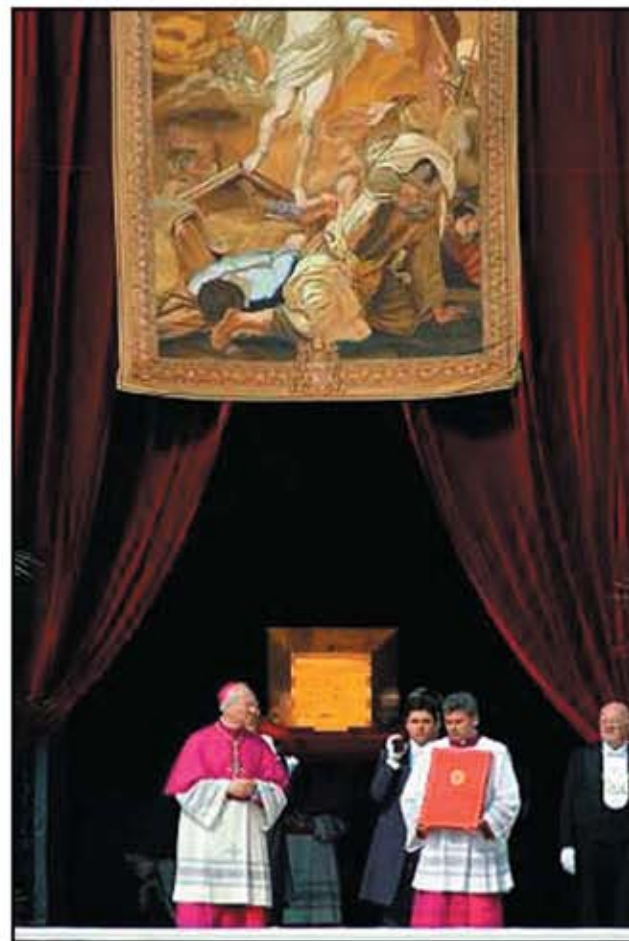
Odrednice koje su ga oblikovale kao čovjeka u prvom redu jesu: neizmjerljiva ljubav za Poljsku, za njene ljude, za njenu prirodu i umjetnost, zatim katolička vjera duboko usađena u poljski narod i, konačno, ljubav i razumijevanje za mlade.

S druge strane teško, za poljski narod, izuzetno tragično iskustvo Drugog svjetskog rata ostalo je

za njega trajnom opomenom, ali lišenom svake gorčine i osvetoljubivosti. Pronaći Crkvi njeno odgovarajuće mjesto u suvremenom svijetu, približiti je suvremenom čovjeku i time mu pomoći – zadatak je koji se provlači kao stalna nit kroz sve njegovo djelovanje kao svećenika, biskupa i pape.

Ivan Pavao II. – «apostol mira», umro je 2. travnja 2005., zvona na Bazilici sv. Petra su zazvonila, a suze vjernika se nisu mogle zaustaviti.

Njega više nema, ali on živi, njegova zvijezda nikad neće prestati sjati jer on je zaista bio i jest papa Ivan Pavao II. – iznad svih.



## dobrota i ljubav pape IVANA PAVLA II.

MELANI HOJČEV, V.

Papa Ivan Pavao II. bio je izuzetan čovjek pun razumijevanja, ljubavi i strpljenja za druge. Volio je sve ljude svijeta i nikome nije htio ništa našao učiniti. Pomagao je drugima, imao strpljenja i puno, puno ljubavi, što je najvažnije od svega. Kada su izvršili



atentat na njega, Papa je glavnomu krivcu sve oprostio pri svojem posjetu u zatvoru. Papa Ivan Pavao II. je mnogo toga učinio za naš narod i bio je tri puta u posjetu Hrvatskoj. Proputovao je više nego ijedan drugi Papa i gdje god je došao, širio je mir, radost i ljubav. Pjevao je pjesme, žrtvovao se i izuzetno volio praštati. Kada je papa Ivan Pavao II. umro, cijeli svijet ga je počeo oplakivati i paliti svijeće. Sada možemo shvatiti da je papa Ivan Pavao II. bio velik čovjek koji je uvijek mario za druge, volio ih i rekao im da budu radosni jer je i on, prije nego je izdahnuo, bio radostan što se predaje u ruke Bogorodici.

## snig na MURU

ANTONELA ŽARKOV, III.

Bilo je lipo, bilo je najlipje na svitu. Kako je lipo pa i dva dana osta.

Navečer gledam kroz prozor. Vidi li ga, vidi, snig! Došla sam kod Magdalene. Njezina se taraca bilila ka da je neko opitura bilon pituron. A onda je moj brat bacija veliku grud u prozor. I sve je tako počelo. Izletila san van. Poslin smo se puštali vrićama po snigu i grudali! Ujutro je cesta bila malo izgažena, ali je još bilo sniga. Sama san napravila malog snješka. Posli san s bratom napravila još jednog velikog snješka. Ima je šal od Hajduka, kapu i naočale, a bija je velik vako ka i ja. Želila san da se nikada ne otope.

Ali danas su se oba izvalila. Volila bi da snig pada svaki dan. Za mene je to bilo pravo čudo!



## moj ZAVIČAJ

BARBARA JURIN, II.

Priroda je lijepa i puna lavande i kadulje. More je čisto i plavo. Moj zavičaj je drag. Zrak je pun mirisa. Kamen je sive boje i izvire iz zemlje. Ljudi love ribe i prave vino. Oni imaju puno dobrog ulja. Magarci pomažu ljudima tako što im nose loze. Galebovi su ljenčine zato što čekaju ribare da izvade ribe iz mora. Oni dolaze i ispred naše škole i čekaju marendu. Ja volim svoj zavičaj zato što često ima sunca i tad se volim igrati vani.

## izlet u GEROVO

HANA PAJTIĆ, V.

Napokon je došao taj dan. Dan odlaska u Gerovo. Bila sam veoma uzbuđena. Polazili smo u petak, a ja sam se počela spremati još u srijedu. U autobusu sam sjedila s Melani, a vozili smo se dugih 5 sati. Kad smo stigli i ugledali pansion Lipovac, usta su nam se spustila do poda. Bila je to obična kućica na dva kata, no unutra je bilo nešto posve drugo. Kad su nas raspoređivali u sobe, Melani, Antonija, Tina i ja smo dobile najveću sobu. Kad smo se raspremile, sišle smo na ručak. Ispred blagovaonice je bio stol za stolni nogomet. Svi su navalili i ubrzo naučili «roštiljati». U blagovaonici su bile mnoge preparirane ptice, za gledati lijepe, ali se svatko užasne na pomisao kako su ih hladnokrvno ubili. Popodne smo išli u muzej, tj. dvorac Petra Zrinskog. Tu su bili prekrasno očuvani



ostaci iz tog doba. Navečer smo imali ludu zabavu: PIDŽAMU PARTY!!! Ludovali smo i plesali do kasno navečer. Kad smo se vratile u sobe, Melani, Tina i ja smo htjele spavati, no Antonija nikako da miruje. Ide od sobe do sobe i u svakoj se privremeno nastani. Ali imali smo i jednu opasnost, stražara konobara. On dođe pa psuje, a mi svi u tuđim sobama. Ponoćni party je završio u 4 sata ujutro i tek onda je bio mir. Ujutro bi opet bilo nomada. U 8 sati je bio doručak, a u 9 sati smo išli na snijeg. Bio nam je do koljena pa smo često padali. Vidjeli smo i konje, no skijalište je bilo odlično. Svatko u svoje plastične sanjke pa, fijuuuuu, nizbrdo. Poskrivečki smo iza odmarališta jeli ledenice (mosure). Vratili smo se, ručali i bili slobodni cijelo

popodne. Navečer je bio izbor za najludu frizuru. Pobjednica je bila Tina Makelja. Ove večeri nije bilo ludovanja, no bilo je seljakanja. Antonija je spavala u sobi sa sedmašicama. Ujutro smo svi bili tužni. Idemo kući. Neki su još mogli na snijeg, a neki u shopping. Neki su s tugom «roštiljali». Spakirali smo se i ukrkali u autobus. Nismo bili bučni i nestrpljivi kao kad smo polazili. Gledali smo film i sve je proletjelo kao u snu. Stigli smo u Primošten, ispozdravljali se i otišli svojim kućama.

## naša škrinja OD ZLATA

MARINA PAJPEROV, II.

More je ogledalo neba i naše blago. More je lijepo, bogato i moćno. Ribe su moru zlatni novčići, a koralji ogrlice. More je ukras prirode i kuća za ribe. More je slano i valovito. Kad puše vjetar, jaki valovi udaraju o stijene i razbijaju ih. Ja volim more jer bez njega priroda bi bila pusta.

## moje MISTO

HANA PAJTIĆ, V.

Moje misto se zove Kalina. Smistila se ispo' Jelinjaka. U njoj ima najviše stari ljudi i male dice. Neki njeni stanovnici su pomalo čudni. Jedan stari did, a mi ga zovemo Gašpić, dok vodi ovce na pašu, moli krunicu, a kad mu ovce pobignu u tuđe žito, svašta beštima pa to zvuči otprilike ovako: »Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom... vrag van sriću odnija, sapelo vas ime Isusovo...» Ima jedna Tinka Špirova koja uvijek govori sama sa sobom i kad god ide uz ovce, nosi svu svoju imovinu na ramenu. Ponekad joj ta imovina posluži ki kušin, jer kad se Tinka umori, samo se izvali na srid ceste. Kalinjani slabo vežu svoje tovare, pa se oni nekad odrišu i strašu nas dicu. Kalina nije moje rodno misto, ali ja sad u njoj živim i puno je volim.



# EKSKURZIJA

LUCIJA JADRIJEVIĆ, VIII.a

Bilo je... Bilo je... Dobro? Zanimljivo? Ludo? Nezaboravno? Glupo? Naporno? Nemam pojma. Komplikirano-to je vjerovatno dobar izraz. Znam da svi mi nećemo nikad zaboraviti ekskurziju, ali da vam pravo kažem nije bilo baš nešto što bi te pri pomisli na samoubojstvo održalo na životu. Dogodile su se neke super stvari: sama sam spavala na bračnom krevetu, niti jedan put se nisam ispovala, kupila sam hlače i kajiš, najela sam se Mc Sundaea, crkavala sam od smijeha dok sam kreirala sebi vjenčanicu od zavjese koja je slučajno pala, bazeni su bili fenomenalni, shvatila sam koliko je Zagorje lijepo, ali i koliko volim more i na kraju- bila sam impresionirana novim stvarima. E, i da ne zaboravim, izgubila sam lovu, netko mi je prčkao po stvarima, Nikolina se posvađala sa mnom (a ja ne znam razlog), skočila sam u bazen dubok 30 cm na glavu (imam jako lijep podsjetnik na koljenu i stopalu), skoro pa i nisam spavala (a onda moj mozak ne radi kao što bi trebao) i zgađila mi se juha, frigani krumpir i pohano meso.

Što se tiče razgledavanja Zagreba, uopće nismo vidjeli ono što je najljepše u gradu, već smo se motali po Zoološkom vrtu, Katedrali i Mc Donaldsu. Dvorci su nam dosadili, boljele su nas noge i svi smo jedva čekali da dodemo u Krapinske Toplice kako bismo se zafrkavali na bazenima i glupirali po sobama. Prednost ekskurzije je da sam napokon dočekala četiri dana bez majke i oca, četiri dana kada mi nitko nije prigovarao da je krevet nepopravljen, soba neuredna i razbacana, četiri dana kad sam mogla jesti samo sladolede i piti colu.

I znate što?! Ta četiri dana bila su....bila su.... komplikirana.

P.S. Ajme, zaboravila sam spomenuti vodiča (p...)

P.P.S. Ajme, kako je Marina pala!

P.P.P.S. A, šta su smiješni nogometaši!!!

P.P.P.P.S. Ma, ima toga još!!!

# EKSKURZIJA

NASTASSJA ČARIĆ, VIII. b

Ne znam jesam li u ta četiri dana spavala više od pet sati. Zaspali bismo oko 6.00 h, a budili se u 7.00 h. U busu su se ispuštali Tihomiri i Zvonimiri pa nas je neodoljivi miris držao budnima, a tijekom dana nas je naš dragi, najdraži, voljeni, ljubljani vodič vodio naokolo i zabranio nam svako sklapanje očiju dok on priča (a pričao je neprestano). Mi smo ga pokušavali nadglasati pričanjem (tek tako, iz čistog gušta). Neki su kupili tamburice pa je bilo i pjevanja. Tamburice je vozač vrlo brzo oduzeo zbog remećenja javnog reda i mira. Hajdukove rekvizite nismo smjeli nositi da nas purgeri ne bi tukli. U Zagrebu sam se našla s prijateljem koji mi je stvarno nedostajao i to mi je ekskurziju učinilo još boljom. U ta genijalna, luda, fantastična, enormno dobra četiri dana, svi smo se zblížili kao nikada do tada i svi imamo toliko puno zajedničkih uspomena koje nikada nećemo zaboraviti.

U Varaždinu



# ZAVIČAJ

TAMARA SKORIĆ, II.

U mom zavičaju more je čisto, lijep je zrak, a priroda je puna lavande, kadulje i borova. Sivo kamenje je puno rupa, a šume mirišu po borovima i smoli. Skrivaju i mnogo životinja. Stari ljudi bave se turizmom, love ribe i beru masline. Magarci težacima pomažu, nose im suhe grane i masline. A kad se težak umori, sjedne na magarca, a magarac tad teško i sporo hoda. Dok ribari love ribe, galebovi promatraju, a kad ribar baci ribu, galebovi polete i uhvate tu ribu. Starim ljudima su ispucale ruke i oni obuku košulju ili džemper da ih pokriju. Ja volim svoj zavičaj zato što ima čisto more, čisti zrak i prirodu punu cvijeća.



Laura Miljanović, VII.

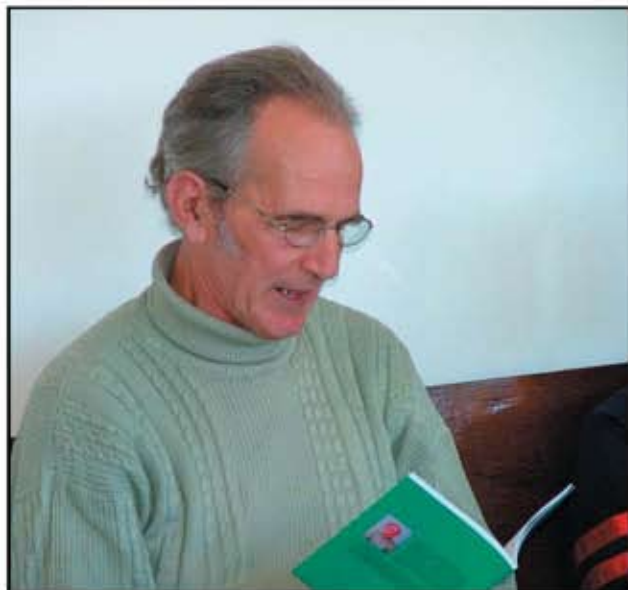
# ZLATNA DOLINA

MARIN MARINOV, III.

Pokraj kuće moje bake nalazi se livada na kojoj provodim slobodno vrijeme. U proljeće kad se cijela priroda budi, moja livada je puna djece. Leptiri lete s cvijeta na cvijet, pčele radosno zuje, ptice cvrkuću. Sve je to kao san. Igram s prijateljima nogomet na njoj, pričamo viceve, vozimo bicikle. Stabla kao da će progovoriti. Moja je livada puna nestašnih igara. Kad nisam na njoj, onda njenu sliku čuvam u svojoj mašti.

# susret s PJESNIKOM

ELENA ČAKO, V.



Slavko Babačić

Dana 3. lipnja 2004. u 12 sati u školskoj knjižnici učenici naše škole su se susreli s primoštenskim pjesnikom Slavkom Babačićem. Pjesnik je sjedio za stolom gledajući svoje zbirke pred sobom, a učenici su se tiskali pokušavajući naći dobro mjesto. Nastavnica Neda Bakotić je pozdravila pjesnika i najavila početak. Slavko Babačić je govorio o svom pjesničkom uzbudljivom životu i čitao svoje najdraže humoristične, zavičajne, pejzažne i ljubavne pjesme. Pjesnikove pjesme su čitali i učenici. Nakon toga slijedila su pitanja učenika na koja je pjesnik strpljivo odgovarao.

Nadamo se da ćemo ubrzo imati priliku prisustvovati nekom sličnom događaju.

# kazalište PEC IVO

MIRA MATIJEVIĆ, IV.

Dana 9. 11. 2004. učenici nižih razreda naše škole gledali su u Šibenskom kazalištu predstavu Pec Ivo po priči Nade Iveljić.

U predstavi su glumili glumci iz Splitskog kazališta lutaka. U predstavi je Pekar Ivo napravio čovječuljka od tijesta, Pec Ivu. Svakih 100 g. jedan čovječuljak od tijesta oživi da nekomu pomogne. Ovaj put je oživio Pec Ivo. Predstava govori o nesretnoj ljubavi Jelice i Ive.

Publiku je najviše nasmijala gazdarica svojim plesom i padom.



Ante Skorić, VIII. a

# u našoj školi JOSIP LAČA

TINA BLAŽEV, V.

Dana 10.11.2004. u našoj školi je gostovao pisac Josip Lača. On je prozni pisac i napisao je sljedeće knjige: Kamion trubi dvaput, Gospodar od ključa, Nema mira među maslinama, Pravedni pohod, Grand hotel, Dobri duh rijeke, Muke sa snovima. Za svoj prozni rad dobio je nagradu Ivane Brlić Mažuranić koja mu je književni uzor, a njezin roman Čudnovate zgone šegrta Hlapića njemu je najdraži dječji roman. Josip Lača je pisac koji je pobudio pažnju svih učenika.



# dani KRUHA

MELANI HULJEV, V.

Djelatnici i učenici Osnovne škole Primošten, predvođeni ravnateljem Ivicom Bakotićem, 15. listopada 2004. godine obilježili su na poseban način i ove godine Dane kruha – dane zahvalnosti za plodove zemlje.



Svečanost i blagoslov održali su se, kao i svake godine do sada, u školskom holu i oko bogatog stola našli su se za vrijeme blagoslova svi, i mali i veliki, i poslije blagovali razne vrste kolača, kruha i pogača; bilo je tu bajama i raznovrsnih peciva i poznatih primoštenskih fritula.

Sama svečanost bila je popraćena recitacijama i igrokazima, a naš školski vjeroučitelj don Roman Skorin blagoslovio je kruh i druge plodove zemlje i na taj način i naša škola je nastavila s upoznavanjem nas djece i učenika s nastajanjem kruha (od zrna do kruha).

Naši prvašići i drugašići su sa svojim učiteljicama Silvijom Jadrijević i Majom Ercegović obilježavajući

ove dane, posjetili i pekaru u blizini naše škole i tamo se na licu mjesta upoznali s nastajanjem kruha. Učiteljica Anita Vidović odvela je svoje učenike trećeg razreda



na primoštensku tržnicu i oni su tamo probavali razne vrste voća. Cilj ove akcije i ovog obilježavanja bio je približiti nam blagovanje kruha i narodne običaje, a zatim bi trebalo da mi mladi razmišljamo o kruhu kao izrazu životne i duhovne snage, da se upoznamo sa žetvenim i ostalim običajima i da se upoznamo s vrstama voća i povrća koje potječu iz našeg kraja i koje su blagovali i naši stari.



# dani KRUHA

MISLAV MATIJEVIĆ, IV.

U petak 15.10.2004. u našoj školi organizirana je proslava Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje.

Učenici su bili zamoljeni da donesu plodove zemlje, kolače, peciva i kruh. Neki su se zaista potrudili i donijeli razne plodove.

Postavljen je stol u školskom holu s kojeg se širio



miris raznih kolača, peciva, kruha, suhih smokava i bajama. Iz kuhinje su mirisale palačinke i pispaljki koje su pripremale učenice osmog razreda.

U 12:30 h počela je priredba. Program je bio kratak i zanimljiv, ali slabo se čulo.

Nakon priredbe don je Romo blagoslovio kruh i plodove. Tada je nastala prava strka. Ravnatelj je rekao da oni koji su donijeli, neka prvi uzmu blagoslovljeni kruh i plodove. Gladni učenici viših razreda gurali su se do stola da pograbe što više.

Oko 13:00 h učenici su otišli kućama, a učitelji su blagovali uz ribu, kruh i vino.

# božićna PRIREDBA

MISLAV MARUŠEVIĆ



U srijedu 22. 4. 2004. u školskoj športskoj dvorani održana je Božićna priredba. Ravnatelj je održao govor prije završetka priredbe. Nastupio je školski zbor, dramske grupe nižih i viših razreda, Leptirići sa Zvončićima i mažoretkinje. Priredba nije dugo trajala. Bilo je puno publike. To je bila jedna od najzabavnijih priredbi dosad.



# božićna JELKA

U HOLU NAŠE ŠKOLE

I ovaj Božić članovi likovne radionice UZ "Maslina" pod nadzorom voditelja Velibora Jankovića izradili su neobičnu (kao što smo navikli) jelku u školskom holu. Visoka je skoro sedam metara, u obliku je trosrane piramide na čijim rubovima su borove šiške opletene crvenim svjetlucavim trakama, a unutar jelke su jaslice. Baš nas zanima kakvo nam iznenađenje pripremaju idućeg Božića!



# maškare u ŠKOLI

JERE HULJEV, V.

Mnoštvo veselih maškara 8. veljače preplavilo je školski hol. Program je počeo reklamom VIP-a, a onda se krenulo s pjevanjem. Učenici 5. razreda su nastupili šesti. Pakleni dečki 5. razreda su pjevali i podigli atmosferu u publici. Nitko im nije bio konkurencija, osim petašica koje su lijepo plesale. Slijedila je još jedna reklama KIT KAT te biranje najboljih masaka učenika nižih i viših razreda. U višim razredima pobjedu je odnio petaš Ivan Matošin. U Srcolovci su sudjelovale Antonija Vrcić i Lucija Nižić. Na kraju programa bila je dodjela nagrada. Učenici 5. r. Toni Nižić, Mate Bolanča, Paulo Fuštin i Jere Huljev su osvojili prvo mjesto i dobili romobile.



# big BROTHER

Od početka pratim reality show Big brother i na TV i na internetu.. To je nova emisija i zato me zanima.

U show-u se prati život 12 kandidata 24 sata.

Kamere su postavljene u cijeloj kući i dvorištu gdje kandidati žive, a oni moraju nositi non-stop uključene mikrofone.

Uglavnom su to mladi ljudi iz skoro svih krajeva Hrvatske. Ana je iz Šibenika, Marina i Alen su iz Istre, Antonija i Ozren su iz Zagreba, Krešo je iz Zaprrešića, a Sanja je iz Našica. Saša je iz Bjelovara, a Zdravko iz Samobora. Valentina živi na Čiovu, a Filip u Splitu. Zanimljiv je život ukućana jer se oni razlikuju po svojim osobinama. Meni su svi zanimljivi, osim Valentine i Zdravka.

Svaki tjedan oni moraju ispuniti različite zadatke kao npr.: ložiti i održavati vatru, napraviti scenarij i koreografiju za Snjeguljicu i dr. Isto tako obrađuju i teme koje im je zadao Big Brother a u kojima možemo čuti njihova razmišljanja o tome.

Za sada mi je ova emisija interesantna i pratim je redovito. Često pomislim kako bih se ja osjećao u zatvorenoj kući i bi li bi mi bilo dosadno s nekim novim društvom.

Ja mislim da bih ja to izdržao. Nagrada je ipak milijun kuna.

Neki nisu izdržali. Krešo je prije par dana pobjegao iz kuće i otišao na utakmicu koju je igrala reprezentacija. Nakon toga otišao je i Ozren. S Ozrenom su se posvađali Zdravko i Filip jer su mislili da je on nagovorio Krešu da pobjegne.

Atmosfera u kući se mijenja kao i raspoloženja ukućana. Čas ozbiljno razmišljaju, čas se zabavljaju, izvršavaju zadatke, pjevaju, igraju na neke igre i sl.

Na internetu pratim stranicu RTL-a pa unaprijed

znam što će se navečer prikazati na TV-u u dnevnom prikazu. Isto otvorim i stranicu Forum na kojoj gledatelji otvaraju različite teme o pojedinim ukućanima. Svaki ukućanin ima svoju stranicu. Otvorim po redu, a prva je Marina Bajlo. O njoj, kao i o svima drugima, mišljenja su različita.

Umjesto Kreše i Ozrena u petak dolaze novi ukućani. Ja mislim da će to biti dva muška kandidata. Bit će zanimljivo pratiti kako će se oni ponašati u tom ograničenom prostoru, bez vanjskog svijeta i infor-



macija.

Big Brother će im pronaći neku novu zabavu kao što smo vidjeli Makarenu u njihovoj izvedbi. Ili klizanje na mokroj travi po kiši koju su smislili najprije Saša i Zdravko.

Mislim da ću Big Brother gledati do kraja dok se navrši svih 100 dana. Zanima me tko će biti pobjednik. Za sada mi je najbolji Saša zato što izgleda kao dobra osoba.

Naslovna pjesma za Big Brother je isto dobra i sviđa mi se s refrenom:

POGLEDAJ ME JER TO SAM JA  
SVE ŠTO VIDIŠ SAD GOLA JE ISTINA  
POGLEDAJ ME, DA TO SAM JA  
NEKAD SRETNJA, TUŽNA, PONEKAD UMORNA  
POGLEDAJ ME JER TO SAM JA  
SVE ŠTO VIDIŠ SAD GOLA JE ISTINA  
POGLEDAJ ME, DA TO SAM JA  
UPOZNAJ MOJE PRAVO LICE,  
NIJE TAJNA, DA TO SAM JA...



Katarina Ban, VII.

## izložba članova matice HRVATSKE ŠIBENIK

U holu naše škole održana je izložba članova Likovne sekcije Matice hrvatske iz Šibenika. Izloženo je petnaestak radova u različitim likovnim tehnikama, a izložbu su otvorili gđa Nada Antunac, voditeljica Likovne sekcije i g. Josip Luketa, predsjednik MH u Primoštenu.



# sedmi NOĆNIJAK '05.

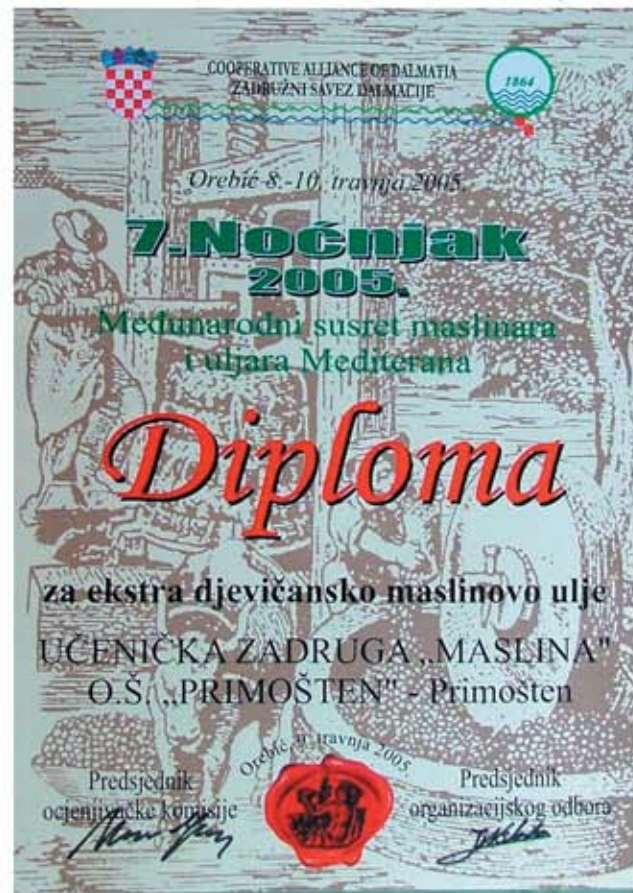
MEĐUNARODNI SUSRET MASLINARA I ULJARA

Učenička zadruga "Maslina" sudjelovala je i ove godine na "Noćnjaku" - međunarodnom susretu maslinara i uljara Mediterana koji se održao u Orebiću od 8. do 10. travnja.

Ocjena kemijske analize ulja je 6, ocjena organoleptičke analize je 63,750, a ukupni indeks kvalitete je 69,750. ukupna ocjena analize donesena je na temelju okusnih, mirisnih i opipnih zapažanja članova Međunarodne komisije za ocjenjivanje maslinovih ulja koja se sastojala od 9 priznatih stručnjaka.

Učenička zadruga "Maslina" je osvojila diplomu za ekstra djevičansko maslinovo ulje.

ANDREA HULJEV, V.



## dubrovnik 2004

učeničkih zadruga republike Hrvatske

JOSIP JANKOVIĆ, VII.



U listopadu 2004. godine svečano je otvorena Smotra učeničkih zadruga RH. Trajala je četiri dana. Na njoj su sudjelovale učeničke zadruge iz Hrvatske i iz Bosne i Hercegovine. Na smotri u Dubrovniku sudjelovala je i naša zadruga „Maslina“ s dvije sekcije: maslinarskom i likovnom radionicom. Maslinarska sekcija je izložila svoje proizvode: maslinovo ulje, za koje je dobila 3 medalje na natjecanju maslinara „Noćnjaku“ i masline s koromačom. Likovna radionica je izložila mnogo više proizvoda. Brodiće od drva i borove kore, ribice od medijapan ploče, svilene marame, razne kalendare, šest grafičkih mapa, razglednice i školski list „Maslinu“. Prvi dan je bilo postavljane izložbe. Drugi dan je bila prezentacija i ocjenjivanje učeničkih radova. Šime Matošin (VI. razred) je prezentirao rad maslinarske sekcije, a Josip Janković je predstavljao rad likovne radionice. Na ovu smotru su išla 3 učenika: Šime Matošin, Josip Janković i Krstijan Gracin. Voditelji su bili Velibor Janković (likovna radionica) i Ivan Bakotić (maslinarska sekcija). Treći dan je bila prodajna izložba učeničkih radova na kojoj je maslinarska sekcija zaradila oko 250 kn, a likovna radionica oko 800 kn. Četvrti dan je bio povratak kućama. Za sve vrijeme smotre bili smo smješteni u hotelu „Babin kuk“. Ova Smotra je bila jako loše organizirana ako je usporedimo s ranijim Smotrama na kojima smo sudjelovali.

JOSIP JANKOVIĆ, VII.

## SKUPŠTINA

učeničke zadruge „maslina“

U petak 27. 5. 2005. održala se skupština učeničke zadruge „Maslina“. Ovo je druga skupština od osnivanja zadruge. Prisustovali su gotovo svi članovi zadruge iz obiju sekcija. Bilo je riječi o Međužupanijskoj smotri Zadarske i Šibensko-kninske županije koja će se održati u našoj školi u petak 3. 6. 2005. Očekujemo dolazak šest zadruga iz naše županije. Također je bilo riječi o uspjesima naše zadruge, o budućim planovima i financijskom izvješću. Ove godina naša je zadruga imala najveće porihode ali i izdatke. Najveći prihod bila je donacija iz Ministarstva za mali obrt i poduzetništvo za kupnju peći za keramiku (12 000 kn), zatim prihod od prodaje naših proizvoda: maslinarska sekcija – 1800 kn, likovna radionica – 3 500 kn. Najviše sredstava se potrošilo na opremanje likovne radionice. Nabavilo se: keramička peć (18 000 kuna), strojevi i alat (3 000 kuna), materijal za izradivanje keramike (1 000 kuna), laserski kolor printer (3 500 kuna), skener (800 kuna) i još mnogo sitnica. Na maslinarsku sekciju ove se godine potrošilo mnogo manje. Ova je godina bila prilično uspješna za obje sekcije. Za predsjednika maslinarske sekcije izabran je Josip Fuštin, a Josip Janković je predsjednik likovne radionice, obojica su članovi Zadrugnog odbora uz voditelje Ivana Bakotića, Velibora Jankovića i Maju Erecgović, a vanjski članovi odbora su Ante Huljev i Tonko Čakić.





## likovna radionica.

# IZLOŽBA

JOŠIP JANKOVIĆ, VII.

Neposredno pred Božić 2004. godine likovna radionica učeničke zadruge „Maslina“ je imala samostalnu izložbu. Izložba se održala u studiju Galerije „Svetog Krševana“ u Šibeniku. Izložba je trajala tri dana i bila je dobro posjećena. Tamo smo izložili dosta proizvoda sličnih onima iz Dubrovnika, ali bilo je i dosta inovacija: božićne čestitke i nekoliko vrsta kalendara, veliki drveni brodovi i brodovi satovi, tamo smo izložili sve grafičke mape koje smo napravili od kad se zadruga osnovala. Ravnatelju galerije, gospodinu Pavlu Roci, poklonili smo po primjerak od svake mape za budući muzej dječjeg stvaralaštva. Izložba je bila dobro posjećena i dosta proizvoda smo prodali. Zaradili smo oko tri tisuće kuna. Od stvari koje su nam ostale napravili smo izložbu u školi, također uoči Božića. Božićnu izložbu planiramo napraviti i dogodine.



Brod - sat, novi proizvod likovne radionice

Nova keramička peć



# više cvijeća manje smeća

## DAN ŠKOLE

TINA BLAŽEV



U školskoj sportskoj dvorani 9. svibnja 2005. u 10 sati nastavnici, učenici i ostali djelatnici Osnovne škole Primošten, kao i njihovi gosti proslavili su Dan škole.

Priredba je započela nastupom školskog zbora pod vodstvom prof. Ive Žepine, koji je otpjevao hrvatsku himnu "Lijepa naša domovino". Poslije himne zbor je otpjevao pjesme "Dona, Dona" i "Santa Lucia".

Dramska skupina učenika viših razreda (voditelj prof. Meri Pupačić) nastupila je s igrokom "Zid",



a školski zbor je završio svoj nastup pjesmom "Bosonogi planinari".

Igrokaz "Više cvijeća, manje smeća" u izvedbi učenika IV. razreda izazvao je pozornost svih nazočnih (voditeljica učiteljica Jadranka Bašić).

Priredba je nastavljena u veselom tonu. Ritmička skupina (voditeljica učiteljica Anita Vidović) učenika nižih razreda plesala je uz "Carmen", a prvaši su nastupili s ritmičkom točkom "Cvrčak i more" i igrokom "Jaglac" (voditeljica učiteljica Silvija Jadrijević).

Na kraju priredbe ravnatelj Ivan Bakotić je svima čestitao Dan škole te pohvalio i nagradio najuspješnije učenike. Nakon priredbe svi su razgledali izložbu likovnih radova učenika škole postavljenu u hodu škole.







Grozd srca za Valentinovo

Slap uskršnjih pisanica visi u holu škole



Ravnatelj škole je na kraju svečane priredbe pohvalio i nagradio najuspješnije učenike tijekom ove školske godine.



To su košarkašice: Petra Nižić, Marieta Huljev, Tea Šarić, Kristina Miliša, Kristina Luketa, Žana Jadrijević iz VII. razreda, Ana Soža, VIII. razred, Anđela Huljev i Josipa Marinov, VI. razred, Antonija Vrcić i Lucija Nižić iz V. razreda; stolnotenisači: Filip Prcela, Antonio Matošin i Antonio Jurin iz VII. razreda, te mladi zadruhari, članovi Učeničke zadruge "Maslina": Mate Gašperov, VI razred (Maslinarska sekcija), te Kristijan Gracin i Josip Janković (Likovna radionica). Nagrade, pohvalnice i slično za najbolje učenje i vladanje stižu na kraju nastavne godine pri podjeli svjedodžbi. Posebno neka se čuvaju oni koji su svih osam godina školovanja u osnovnoj školi prolazili s odličnim uspjehom!

Bez komentara



# LOVE is

Love means never have to say I'm sorry. Love is something impossible. People who are in love are very happy, but love sometimes can be cruel. Love hurts, people who are in love in different ways. My first love was a happy one. Long time ago there was a boy who took my little heart. I was so young but I loved him very much and he was in love with me. That was something beautiful. Love can be happy, sad, cruel, impossible beautiful.

But I love my friends, too. I have many friends and because of them I am happy. They are very important part of my life. In my heart there will always be one special room for special people called friends. In my life now there is nobody so special, some boy or something like that. The virtue of love isn't finding the perfect person, it's loving the imperfect person completely. The true love doesn't have happy ends, it's simply never ends. For all special people in my heart.

«I know that time will pass us both, no matter what you'll always shine in my heart!!

LORENTA JURIC, VIII.a

Love is very splendid thing, love lift's up where we belong, all you need is love! Yes, all you need is love!! I wasn't in love so I can't tell you what love is really, but I'm sure that it's all of this. Well, it's not that I have never been in love, just, it wasn't love. That was just...I don't know ...The guy was just cute and nice. Everybody feels love, differently. Let's take me for example. I think that you must be ready for love and that life is nothing without it. You would be empty without some person who loves you. And that person should be meaning of your life (of course, if you truly him). Love should be based on truth, trust and mutual respect. I think that I explain, very well what love is for me. Maybe this is foolishness for you, I don't know, but love is one...

BERNARDA JADRIJEVIĆ, VIII.a

# what is LOVE?

ANTONIJA VRČIĆ, V.

Love is something secret. People hearts jump, that is easy to see. It is hard to open your eyes because when people love their eyes can't see. When someone looks at you, you freeze. You don't feel good, your heart goes «bum», you have dizziness. In one word, you are crazy when you are in love. Now I know what is love... Love is something beautiful. We love some people endless!

# WHY?

KATARINA JURIC, VII.

Why I have no courage  
To look you in your eyes?  
Why my knees shake  
When I see you?  
I want your face  
And your mild smile  
Why then I'm afraid of you  
When you are so dear?

# my first LOVE

HANA PAJTIĆ, V.

Hello! My name is Hana. I will talk about my first love. And, I won't tell you his name. Let's start. My friend neighbor has a cousin. He comes every summer from Zagreb. Every time we talk jokes, play some games... He catches me on street, and when we hide behind some bushes, I run to the street catching him. It's very fun, but the winter comes soon, and he must go back to Zagreb. And now, I am still waiting for him. I will never forget that games with my secret love.

# MY CAT

LUKA MATOŠIN, IV.a



# under the STARS alone

KATARINA JURIC, VII.

Night speaks stories  
yours and mine  
Night follows  
two people in love ...

Night speaks stories  
dreams fly in the darkness  
Two people on love  
under the stars alone...

## my best FRIEND

My best friend is my dog. I know it sounds silly, but it's true. He is really good dog. I take care of him and he pays me back. He is always with me, he always wants to be with me. When I talk to him, he looks like he understands me. He is calm and he listens every word I say. When I'm sad I talk to him and he is sad, too. And when I'm happy, he is also happy; he jumps and runs all around. When I take a walk with him he always listens to me, he is very clever. He's like a human. I love him so much because I know he won't let me down but my friend would, sometimes. And I share my deepest secrets with him. He is really my best friend!

ELENA ČAKIĆ, V.a

My best friend is my pet Bundy. She is a cat and she is VERY pretty!

I love her very much. She has a beautiful, grey coat and lovely, curly tail. Her belly is white, and her eyes are yellow. She is very quiet, calm and helpful. She likes eating very much. She is a little bit plump. Also, she is very tidy and interesting. When I come from school, she is waiting for me next to door. My cat is beautiful and I love her very, very much!!!

IVA SOŽA, V. a

## what's a FRIEND?

JEROLIM JURIĆ, VI.

Friend is something special. My friend is cool, funny, intelligent, interesting... He 's just great. He is kind, sporty. We laugh together. When I am sick he helps me with homework, he visits me... That 's all what I can say about my best friend, and enough. I have lots of friends. I love my friends, but my best friend is best of all them. He is Josip Miliša.

## FRIENDSHIP

I have many school friends. My best friend is Ivana. She lives in Vadalj. When I have a problem she always helps me. When I was in Gerovo I met a really good friend. Her name is Laura. She lives in Primošten and she is very great. She always visits me when I call her. She has a great sense of humour. She always makes me smile, when I am sad. She is a very cool friend.

VALENTINA JURIN, VI.a

I have lot of friends, but one is special. He is very fast and black. He has got brown eyes and he is very obeying. He has got four legs, he is my loyal friend. He is very intelligent, but he has got one bad side-he is stubborn. But, he is very loyal and great friend. That's my dog.

ANTONIO JADRIJEVIĆ, VI.a

## my FRIENDS

ANDREA HULJEV, V.

I have two best friends. The first is Tina Blazev. She is very nice. She has good four turtles. She has got a sister Ana. And my other best friend is Melani. She has got a brother. Her brother's name is Ante. He is in the first class. When my friends and I go outside, we have a lot of fun. We talk about school, and lot of other things. I like my friends because they are very special.

## CAT

FILIP LUKETA, IV. a

My best animal is cat .  
He's got 4 legs.  
It's black and white.  
He is my best animal.  
His name is Rapi.

## my TURTLES

TINA BLAŽEV, V.

I am Tina Blažev. I have four turtles. Their names are: Ante, Švrljo, Bomba and Raketa. Ante is old and he comes from the forest. Švrljo is a new turtle. He loves Raketa. Švrljo is a little turtle. Bomba is big, she loves sleeping and playing. Raketa is my favourite turtle. She loves eating grass and apples, and she sleeps in the little house. My turtles love resting and playing. I love my turtles very much.

## my favourite ANIMAL

ADRIANA GAGINA, IV. a

My favourite animal is dog.  
He is very, very, funny.  
My dog is colour black and brown.  
He has got four legs.  
He can bark.  
Dogs are beautiful.  
Dog is a guardian.  
Some dogs are nomad.

# PRIMOŠTEN

Primošten is a small turistic place which everybody loves. There isn't one person who visited it and didn't like it. I like more then anything the sea and beaches. The sea is seethrought and clear, and beaches are shaped very nice. That attracts all the tourists. In Primošten we have pretty big park. In it there are tall trees and green grass. On peninsula we have a pool too, but it doesn't work because it needs to be repaired. We have hotels for guests and tennis courts. In fact, that peninsula is the moust beautiful part of Primošten. Tourists visit it with a smile on their faces and a camera in their hands. In summer, in the center, on Rudina, there are shows every evening. That's also interesting for tourists. Everyone who hasn't visited Primošten, I reccomend them to do that, because they won't regret it.

KARMEN ALVIŽ, VII.

Primošten is a small town. It is situated in Dalmatia. There is a beautiful sea around Primošten. Because of his beauty, Primošten is very famous like



touristic place. Old houses in old part of Primošten are very nice, old curch is on the top of the hill. There are some hotels in place where few thousands guests spend their holidays.

They can swim and dive along the beach Mala Raduča, Velika Raduča and else.

Also, Primošten is fishing and agricultural place. Many people go to the fields because they have olives and vineyards. The famous wine from Primošten is Babić. Primošten vineyard photo is in United Nations palace in New York in USA.

Near the place, there are Marina Kremik, yacht marina, and Auto-camp.

People like Primošten because it is special.

MARIO GRUBELIĆ, VIII. b

## on young people INFLUENCE tv and its

KARMEN JURIĆ, VIII. a

TV is a little box which has a picture which can «speak» and «move».

It exists since the 30's and you can find it all around the world. Yong people watch TV too much and, I think, it can do wrong and also nice things to them. They or (better) we can learn many useful things for our life. By the way, there are ugly and bad things and person which shouldn't be shown on TV in that way.

But I think they want to worn us to take care of ourselvs and to live nice and healthy life with our families and friends.

So, we can't tell only bad things about TV.

Maybe, we can tell TV is our teacher and medicine for boredom and lonileness.

As many other people I like to watch some good movie or a serial on TV, so don't worry for me!

## plitvice LAKES NATIONAL PARK JAKOV SKORIC, VII.

Plitvice lakes are the one of the most beautiful places in Croatia. That's the reason why they are in UNESCO organisation. Plitvice are very famous so they have a lot of visitors who want to see the 16 large lakes with beautiful waterfalls. But the lakes and waterfalls aren't the only pearl of Plitvice. the large wood and rich animal life are also the one of many treasures in Plitvice. they are full natural. That means there aren't any factories or other things which could make a damage to Plitvice. It has very fresh and natural air which isn't polluted. It is a large area which is good. More nature, more beauty. There live bears, wolfs, a lot of birds, snakes, foxes... I cannot count them how many are they. To me Plitvice Lakes Nacional park is one of the most beautiful places in the world. So, protect the nature, and heal it with your help and love.



# pisma djedu BOŽIČNJAKU

FRANKA DULIBIĆ, V.

Dragi djede!

Pišem ti u nadi da ćeš ispuniti moje želje i očekivanja.

-Mojem tati pronađi bolji posao.

-Mojoj najdražoj mami daj da što prije završi studij.

-Sestri pošalji nekakve vitamine da više ne živčani na mene.

-Djedu Stipi i Tomi želim da pošalješ tablete od kojih bi mogli ozdraviti.

-Baki Ivki i Frani želim manje rada u polju i odmor u nekoj stranoj zemlji.

-Uji želim da mu nađeš pravu curu s kojom će se oženiti.

-I na kraju ja: želim da se popravim u učenju.

Najviše od svega želim da moja obitelj bude sretna.

Nadam se da ćeš mi to ispuniti.

Hvala!

# sad sam sretno ZALJUBLJEN

ANTONIO NIŽIĆ, V.

Zaljubljenost, simpatija, ljubav, cura... To je za mene uvijek bila neugodna tema. Seka i roditelji su me stalno zezali, a ja sam pokušao skrenuti s teme. Lice mi se žarilo, dlanovi se znojili, srce lupalo. Ni sam nisam znao što osjećam. Uvijek se radilo o nekoj drugoj curi, sve dok se nije pojavila ona. Moje srce je počelo drukčije tući, moje lice se počelo drukčije žariti, a dlanovi drukčije znojiti. Stalno želim biti uz nju, želim je zaštititi i nasmijavati. Ona ispunjava moj dan. Sad sam odlučan i siguran. Znam kako je biti zaljubljen. Više se ne crvenim. Ona zna da mi se sviđa i ja se sviđam njoj. Dovoljno je da se pogledamo i sve nam je jasno. To je divan osjećaj. Ne znam zašto svi misle da samo odrasli mogu biti stvarno zaljubljeni. I mi, malo manje odrasli, možemo to odraditi jako dobro. Možda i bolje?!

# LJUBAV

KRISTIJAN GRACIN IVA

Kako se samo pravi važna,  
misli da je mudra i snažna.  
Kao da je nešto ta duga dugačka kosa,  
ili one pjegice oko nosa.  
Ma, baš je dosadna i tupa,  
pravi se mudra, a u stvari je glupa.  
Ma, mogao bih je i ubiti,  
zapravo bih je htio poljubiti.

MARIN MARINOV, III.

# ZVJEZDA da mi je biti

Da sam ja zvijezda, živio bih na nebu visoko, visoko.  
Ptice bi letjele oko mene.  
Mnogo lijepih aviona bi me posjećivalo.  
Najvjerniji prijatelj bio bi mi mjesec.  
Svaku večer bismo zajedno plesali, pjevali, veselili se sve do jutra.  
Eh, kako bi život bio lijep na tim nebeskim visinama.

# moja BAKA

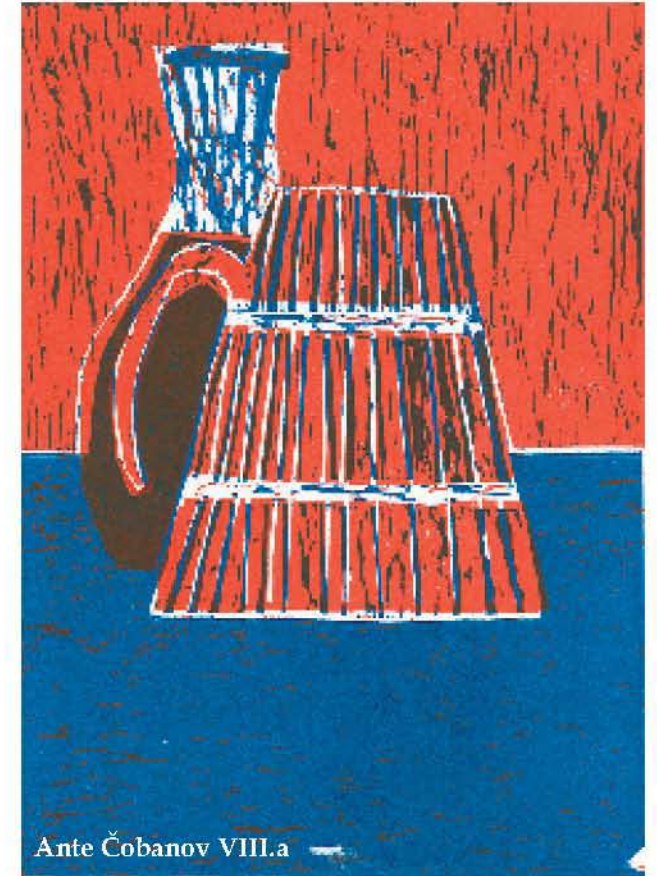
ROZARIJ ČOBANOV, III.

Moja baka se zove Neda. Izgleda vrlo mlado, ali ima 56 godina. Ima kratku i sijedu kosu i plave oči. Svaki dan ide u polje. Ne bole je noge, ali je bole leđa. Nosi staru odjeću i obuću. Kada me vidi, usne joj se nasmiješe i odmah me poljubi u čelo. Svaki put kada dođem kod nje, dade mi čokoladicu. Moja baka je vesela i darežljiva. Volio bih da duže živi i da bude cijeli život sretna i vesela.

# didova KONOBA

JAKOV SKORIĆ, VII.

Živim u kući, a ispod moje kuće je didova konoba. Tu nema šta nema. Velika zelena i drvena vrata odmah govore kakva je to konoba. Prava starinska. Na samom ulazu s desne strane je maštea i prava kamenica za ulje. Miriše po maslinovom ulju. Konoba nije betonirana, nego je sagrađena, kamenom pradičnim rukama koji se zva Jakov po kome sam i ja dobija ime. S druge strane su police s pifurama, škrinja di čača čuva peškafonde, trajne za ugora ili obotnicu, sajlu s četkom za čišćenje bunara i još puno stvari. Na vratima su obišene vriće, pile i kapula. Do nji je velika kredenca u kojoj su brukve i drugi alat potreban didu za rad. Sve te stvari su stare ka i dida. Livo na kukama visu pršuti i pancete. Stol je pun boca dobroga starog vina i rakije. Vina i rakije ima puno više u starim rastovim bačvama. U toj konobi mišaju se mirisi ribe, maslina, ružmarina, kapule, grožđa, smokava za rakiju i lovora. Konobu moga dida ne bi minja ni za šta na svitu. Nadam se da će takva i ostat.



Ante Čobanov VIII.a

## moja SESTRA I JA

KRISTINA MILIŠA, VII.

Ja imam sestru koja se zove Ivana. Kada mi zatreba, uvijek je kraj mene, ali nije uvijek jednako raspoložena za moje svađe i šale. Sestra i ja dijelimo istu sobu, a to i nije baš sjajna zamisao, jer dok ona uči, meni se sluša muzika i obrnuto. Ja uvijek imam školu ujutro pa onda kad dođem iz škole, napišem domaći i završim dok ona dođe iz škole. Onda ja počnem nešto pjevati, svirati i derati se, a nju to nervira jer tako ne može pisati svoju zadaću. Tako nastane svađa i tuča. To izgleda baš ovako. Ja uzmem svoj klarinet i počnem svirati, namjerno, krive tonove. Tada Ivani «puknu živci» i kaže: «Daj Kristina, molim te prekini.» Ja naravno ne trzam pa joj odvratim: «Lipo muči i prilagodi oči papiru!» Onda nastane malo zadirkivanja s moje strane. Uzmem male loptice i počnem je gađati, pa slučajno bacim nešto što joj je na stolu. Ali tada Ivani stvarno «puknu živci» i počne se derat' na mene i govoriti: «Ja, ja ne znam šta se s tobom događa, ti nisi sva svoja!» Ja to ponovim nekim glupim glasom, a ona mi opali dobru pljuščetinu koja me jako zaboli, ali ja svoje suze ne trošim uzalud. Nakon njene pljuske slijedi moja točka. Napravim fintu kao da ću je udariti u noge, ali je udarim u trbuh. I onda slijedi ono najgore. To ju jako zaboli i počne plakati, a ja joj kažem onda: «Sorry, nisan te tu tila!» Zatim dođe naša mama i smjesti svaku za svoj stol, da se smirimo. To uvijek upali i onda se ispričamo jedna drugoj.

## ne daje ništa osim sebe

TINA MAKELIJA, V.

Što je ljubav? Ljubav je nešto zbog čega bi učinio sve, makar to bilo nešto zbog čega bi se mogao naći u opasnosti. Ljubav je kad se dvoje vole i ne mogu jedno bez drugoga. Bez ljubavi ovaj svijet bi bio pun mržnje i ratova. Postoje različite vrste ljubavi. Majčina ljubav? To je ljubav za koju bi se majka žrtvovala za svoje dijete. Postoji ljubav dečka i djevojke. Postoji ljubav prema prirodi i životinjama. Ljubav je nešto veliko, najveće. Nadam se da će jednom ovaj svijet biti pun ljubavi.

## komin MOG DJEDA

MARIETA TRILJIN, VII.

Komin moga djeda udaljen je dva-tri koraka od kuće. Kad se gleda izvana, izgleda kao neka mala kuća, ali zapravo je to jedan mali prostor. Gledajući izvana, najviše se ističe veliki crni i uski dimnjak. Većinu prostora unutra zauzima podloga za komin na kojoj se nalazi peka i popeča. Iznad peke i popeče na komoštri visi veliki crni bruzin. Do podloge s jedne i druge strane su mali banci i panjevi na kojima u večernjim satima sjede bake i djedovi, griju se i pričaju priče iz svoga djetinjstva. Zidovi su sagrađeni od cigla i već su pocrnjeli od silnog loženja vatre svake večeri. S lijeve je strane prozor s drvenim rebrenicama na kojem se uvijek nađu šibice. Do vrata su poredane kašete od vrha do dna, a u njima su drva i grane za potpalu. Obožavam odlaziti baki i djedu na selo jer uvijek baka s velikom ljubavlju zamijesi kruh koji je tako ukusan da nestane za skundu. Na bakinu i djedovu radost sva se rodbina skupi kod njih nedjeljom i blaguje u svemu onome što pruža komin moga djeda.

## buba MARE

NORA ČOBANOV, III.

Ja imam Bube-Mare,  
i čuvam ih svaki dan.  
Za nekoliko dana  
pustit ću ih van.

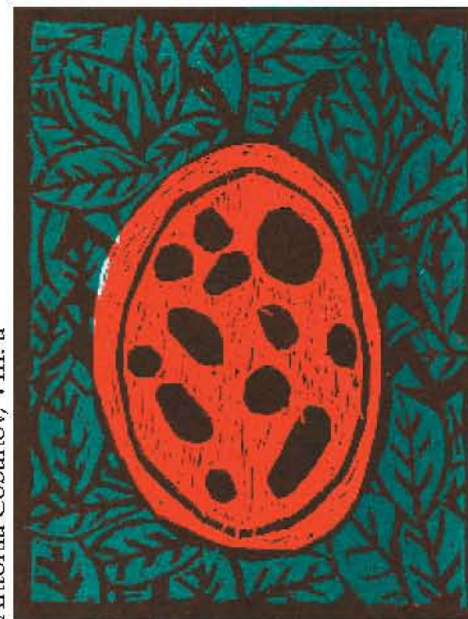
Nadoh ih u vrtu,  
u boci im napravila dom,  
svaki dan ih pratim  
svojim pogledom.

Svježe cvijeće im donosim  
i ljubavi im moram dati,  
volim ih imati  
i s veseljem gledati.

## moji kućni LJUBIMCI

TINA BLAŽEV, V.

Moji kućni ljubimci su mačak, četiri kornjače i ribice. Mačak Žučo je star tri godine i pravo je smetalo. Često ide u vrt, spava s kornjačama, pije njihovu vodu ne da im mira pa nije čudo što ga je jedna ugrizla za nos. Kad ja pišem domaću zadaću, on uđe u sobu i legne mi na bilježnicu. Moje kornjače se zovu Stipe, Ante, Bomba i Raketa. Stipe je najmanji i boji se Rakete pa uvijek bježi od nje. Uvijek jede sam zato što ostale kornjače prelaze preko njega. Ante je zločest i vragolast. Ostalim kornjačama ne da mira. Stašno je dosadan. Kad zagriže salatu, ne pojede je do kraja. Bomba jede sve što joj se nađe na putu pa je tako ugrizla i mačka Žuču. Kada prođe kroz tunel, sve sruši, a kad iskopa rupu, ne da nikome da uđe u nju. Raketa je najveća. Kad ide u vodu, skoro se utopi, ali kad je hrana u pitanju, onda sve prepreke uspješno prelazi. Može pojesti cijelu glavicu salate. Imam čak i devet ribica. One još nemaju imena, ali nadam se da će ih ubrzo imati. Kad je tata otvorio akvarij, ribica je iskočila iz njega, ali na svu sreću nije uginula. Eto, to su vam moji kućni ljubimci! Voljela bih da ih dođete vidjeti.



Antonia Čobanov, VIII. a

Ma glupost... Što da kažem o sebi? Oni koji me znaju, mogu me opisati... Ako sama sebe opišem, onda to više nisam ja... Jer ja ne pričam o sebi... Ja sebe živim.

Mogu pisati o stvarima koje volim... Ili o onome što ne volim... Ne mogu opisati svoje mane i vrline... Jer ja na to gledam drukčije: mane su za mene vrline, a vrline mane. Bar u mom slučaju.

Što volim? Volim oblake, plaže i mora, glazbu i crnu boju... Volim svoju gitaru, knjige, papir i olovku... Volim Doorse, Led Zeppelin i Radiohead... Volim poeziju, Williama Blakea i Matoša... Volim osjećaje, suze i smijeh... Volim samoću, kamenje, kišu, svoju sobu crvenih zidova, a najviše od svega volim učenje. Učiti, saznati nešto novo, otkriti novog pisca ili shvatiti nečije riječi, misli...

Ne volim hipokriziju, sebičnost i pohlepu. Ne volim komercijaliziranost i povodjenje za tuđim mišljenjem. Ne volim svoj razred, ne volim znatiželjne ljude... Ne volim kad se netko srami nešto reći, ne volim granice i zabrane. Ne znam kako itko može živjeti površnim, neispunjenim životom. Ne znam kako netko može uživati provodeći život u neznanju i gluposti. Ne volim Ameriku, Busha i politiku. Ne volim vladu, Hollywood, Britney Spears i boy bendove... Ne volim drogu, alkohol i cigarete... Ne volim tjelesni, fiziku, tehnički... Ne volim prašinu, ružičastu boju, lutke, a pogotovo Barbie. Ne volim Twiggy, neprosvijećenost i staklo. Ne volim osjećati zaljubljenost, i ne volim se povjeravati jer, što te manje poznaju, manje te mogu povrijediti...

Kako izgleda moj uobičajen dan?

Probudim se u šest ujutro. Okrenem se na drugu stranu i ponovno zaspim. Tata vičući dođe do mene u sedam i pol i tuče nogom po krevetu, ljut što me opet on mora voziti u školu... Spremim se na brzinu i dođem. U autu čitam. Zadnjih se dana u školi nešto promijenilo... Ne govorim to nikome, to je moja stvar, zato žurim do razreda i sjedam u prvu klupu. Kiki

me već čeka. Pita zašto sam loše volje. Pitam ja njega kako dosad nije shvatio da sam uvijek u 7.55 loše volje. Počinje sat. Slušam, komuniciram s profesorom i pokušavam nešto naučiti. Trpim tuđa šaputanja o tome kakva sam ja štreberica. Zvoni. Stavljam slušalice na uši. Da... Osjećam opet pripadnost... Sad sam u svom svijetu... Ništa ne čujem, ne vidim...

Ali pet minuta brzo prođe. Drugi sat prođe kao i prvi. Treći također. Veliki odmor. To mi je najmrži dio jutra. Da je bar malo kraći, život bi bio mnogo ljepši... Ana me odvlači iz učionice, otima mi knjigu iz ruku i vodi me na hladnoću. Napravimo jedan krug, tek da protegnemo noge i vratimo se u školski hodnik. Sjedamo na radijator. Opržim stražnjicu. Skočim, Ana mi se smije, a ja se mislim kako bih rado da zvoni... Evo ga napokon! Četvrti sat. Peti. Šesti. Katkad i sedmi. Četvrtkom i osmi. Polako spremam školske knjige u torbu. Izvlačim discman i knjigu koju čitam taj dan. Obično svaku knjigu, bez obzira koliko stranica imala, pročitam u dva-tri dana. Izlazim iz škole, osjećam pokoji pogled na leđima i znam da mi se smiju... Smijem se i ja. Dok hodam prema kući, slušam glazbu i pročitam pokoju rečenicu iz knjige koju čvrsto držim u ruci. Ali vjetar mi tjera kosu u lice pa knjigu spremim u torbu i razmišljam. Mislim o svemu što se dogodilo kroz jutro. Ponovno se smijem onim šlapama iz susjednog razreda... Prisjećam se bijesa kad su me nasmrđili muškim parfemom čim sam ušla u učionicu. Razmišljam o kemijskim reakcijama ugljikovodika. Svako malo mi misli skreću tamo gdje ne bi smjele. Opet se crvenim. Smijem se sama sebi. Babe koje prolaze pokraj mene gledaju me u čudu. Sigurno misle da sam poludjela. Ali ja imam razlog za smijanje... Uživam, mislim na nečije oči i otvaram vrata kuće... Sjedam za pisaći stol i pišem domaći rad. Riješim se toga u pet minuta. Anton dolazi u moju sobu, lupa po vratima i razbija mi kvaku. Žvače žvaku. "Preživa", kako bi rekla moja nekadašnja profesorica... Zove me na ručak. Pojedem na brzinu, slušam diskusije o zadnjoj epizodi emisije "Otvoreno". Dižem se od stola i bacam se na krevet. Daljinski upravljač linije leži pokraj mene. Spremno ga primam u ruke, upalim liniju... Da, Deep Purple... Puštam CD, pojačam do kraja i skapam oči. U mraku uma ističe se nečiji lik...Ma, nije to sad važno!

Ležim tako sat vremena, dok CD ne prestane svirati,

a zatim se podižem i primam gitaru... Kako volim svirati... Nisam još dosta dobra, tek sam je dobila, ali napredujem i ubrzo ću uspjeti odsvirati "Stairway to heaven"...

Ne znam ni sama koliko je vremena prošlo kad sam se ostavila gitare jer sam čula zatvaranje ulaznih vrata... Otišli su svi i sama sam u kući.

Odlazim u kuhinju, i perem suđe, discman mi je u stražnjem džepu traperica. Uživam u peglanju, brisanju prašine, spremam kuću i opet se prepuštam mislima. K vragu, opet on! Ne mogu, a da se opet ne nasmiješim... Sretna sam, nije mi ništa drugo bitno.

Tek kad se kuća presije na zalazećem suncu, čista k'o suza, povlačim se u sobu i učim. Za manje od pola sata sam završila, spremam knjige i pribor za sutra, a zatim sjedam na prozor i čitam. Uživam tako dobrih dva sata, a zatim idem pod tuš. Perem sve današnje emocije i pročišćena se zavlačim u krevet, upalim Santanu i opet čitam. Knjiga mi zatim klone iz ruke i zaspim.

Sutradan ista priča, s jednom iznimkom. Petkom ili idem na jahanje, ili kod Ane u Široke.

Da, treniram jahanje. Obožavam životinje! Pogotovo konje, njihovu mekanu dlaku i lijepe vratove... Kad se popnem na njega, primim uzde i kucnem ga u slabine, sve nestaje. Cijeli svijet. Čak i glazba. Knjige. ON. Više ne razmišljam ni o čemu. Tu smo samo ja, konj i šuma.

Ma, evo me, pri kraju sastava... Dosta o meni... Kako ste vi, inače? :)



# SAVIJESTI u naručju

NASTASSJA ČANIC, VIII. a

Trčala sam. Trčala sam zasljepljujućom brzinom, ne obazirući se pritom iza sebe. Zнала sam da je iza mene, još me uvijek pokušava uhvatiti. Bježala sam kroz polja gustog crnog cvijeća, uzdisala od prevelikog napora, tjerala svoje tijelo prema naprijed, premrzla od straha.

Moja me Savjest progonila, kesila je velike, bliješće zube i pružala ruke prema meni. Dlakave, crne, spržene ruke. Gnjusne izbečene oči širile su se od pohlepe, u njima se ogledavala slika plijena... Moja slika...

A ja sam i dalje trčala, mahnito sam bježala, pokušavala sam doseći Kraj koji se nazirao... Tamo... Na obzoru... I kako sam mu se približavala, to je on bio dalje od mene. Predivan, primamljive boje zlata i dijamanata, mirisao je na hipokriziju i laž... Mirisao je na ZLO.

Savjest je zarila kandže u moju haljinu koja je lepršala na vjetru, skakutala veselo po zraku... Zagrabila je u tu bijelu haljinu, krinku nevinosti... Izvlačila je nit po nit, polako me otkrivajući svijetu... A ja sam i dalje bježala, nepokorna Dobru, bježala sam od Savjesti, jurila prema Zlu... Vukla me ta ljepota, mamila me svjetlost Zla...

Ne znam kako nisam primijetila taj ponor pred sobom. Mislim da se odjednom tamo stvorio. Mislim da sam ga ja stvorila.

Upala sam u njega. Savjest me gurnula. U duboku rupu, mračnu, činilo mi se da nema dna, padala sam misleći kako ću vječno tako padati... A bilo mi je hladno. Tijelo mi je bilo omrzlo, siromašni ostatci bijele haljine stvarali su neugodan zvuk oko mojih ušiju... Padala sam dugo, danima, mjesecima, možda i godinama, ne znam, vrijeme je izgubilo smisao...

Pomislila sam kako mi je žao... Žao mi je zbog svih laži koje su prohujale kroz moje usne, izašle na svjetlo dana i zapele među trnje... Žao mi je zbog

uvreda kojima sam uništavala život ljudi oko sebe, jer ti su ljudi nekad bili moji prijatelji... Žao mi je što sam svoju isfrustriranost i želju za pozornošću liječila na drugima... Žao mi je što su sve moje riječi za neke bile udarci bičem... Žao mi je zbog onih mojih postupaka koji su drugima izmamili suze... Žao mi je... Oprostite...

U tom trenu, kad su moje krvave suze oblikovale tu lijepu riječ, pred mojim očima, pred mojim hladnim srcem, pala sam u nečije ruke. Nježne, bijele ruke. Pogledala sam prema licu osobe koja me držala u naručju. Pravilne i profinjene crte, sladak nosić, usta crvena poput gorkog vina, a oči... Ah, te oči! Svjetloplave, gotovo bijele... Gledale su me mило, i osjetila sam toplinu u grudima... Osjetila sam kako se život vraća u mene, više ništa nije crno, svijet je lijep... Tu sam, u naručju svoje Savjesti, zadivljena i obuzeta nečim lijepim... Nekim predivnim osjećajem. Mislim da se zove Sreća.

## KAOS duševni

NASTASSJA ČANIC, VIII. a

Pogledam tako ponekad i sama svoje riječi... i uvijek se iznova iznenadim. Koliko sve to jasno i smisleno izgleda. Koliko osmišljeno. Moji mali privatni labirinti koji će navesti na krivi put sve osim ciljanih. A svi će misliti da su shvatili. Ne znam jesam li više ponosna ili uplašena time. Ja koja jedina znam iz kakvog kaosa izranjaju. I tako samosvjesno i sa smiješkom prihvaćam sve pohvale na njihov račun... a ne zaslužujem ih. Ne pišem ja te pjesme i priče. Te pjesme pišu mene. I iz mraka koji se krije iza mojih očiju, uvijek se iznova čudim kada shvatim da te pjesme nisu posljedica nego uzrok shvaćanja. Moje vlastite misli su daleko prenepovezane da bi meni samoj imale smisla.. kao da pokušavam čitati priču napisanu sitnim slovima na prozorima jurećeg vlaka. A ja ih pokušavam uhvatiti i dešifrirati dok me točkovi lome po tračnicama. Pitam se: "Je li to svima tako?" Osjećam se kao da varam. Ja samo napišem prvih par značajnih redaka i 'nešto' preuzme kontrolu i

piše dalje. Ja samo otvorim ranu, krv curi sama od sebe. Iz nekog razloga to me podsjeća na fraktale... I na matematiku kaosa. Nasumični nizovi brojeva koji slažu tako savršene čiste slike. Iz nizova engrama i asocijacija... Iz naizgled nasumičnih utrka elektrona po moždanim sinapsama... Bez svjesne kontrole... izranjaju... riječi... slike... O, nemate pojma... mirisi... zvukovi... dodiri...

I osjećaji... O, Bože... osjećaji... Lude i nasumične ljubavi... bezrazložni paralizirajući strahovi... euforije... mržnje i bjesovi... tuge i boli... Pitam se, kako se drugi nose sa svim tim? I tako u meni vlada taj vječni kaos... I ja se svakodnevno nosim s njime... jer on je 'ja'. Ali kako da se nosim s kaosom u drugima? Ma znam da je sve to već odavno riješeno evolucijom društvenih odnosa, da u svakoj situaciji postoji točno određena reakcija. Ali nešto mi uvijek ne štima u tome. Te igre uloga koje igramo jedni s drugima. Te uhodane prihvatljive laži... Vječno zaobilaženje istine. Samo se zapitajte, kada ste zadnji puta bili stvarno iskreni prema nekome? Ili čak prema sebi samima? I uvijek pokušavam drugačije... bolje... Pa tko zna, možda i uspijem?! I uvijek pokušavam natjerati ljude oko sebe da pokušaju drugačije. I sve češće mi se postavlja pitanje: "Imam li ja pravo na to?" I do koje mjere? Gdje su granice? Moram li se obazirati na 'moral', na 'etičke norme' i u kojoj mjeri? Jesu li te vrijednosti stvarne ili samo naučene? Imamo li mi kao individualne osobe prava uopće preispitivati ih? Dozvolim si ponekad da zanemarim sve. Sve 'naučeno' i sve 'istine' i 'činjenice'... Povratim taj prokleti plod s drveta spoznaje i krenem od početka. Rezultati su zastrašujući i neprevodivi u riječi. S druge strane su tako svakodnevni i sveprisutni. Ne znam uopće mogu li ih uopće argumentirati. Imam osjećaj da bi mi trebao cijeli život da to samo jednom objasnim... I jedan cijeli novi jezik... Jedna drugačija karta pojmova. Neki izrazi odgovaraju, ali su tako proketo nedostadni. Kao da pokušavam složiti abecedu: krenem od A dođem do C, ali B je na nekom nerazumljivom jeziku i mogu ga shvatiti, ali ne i oblikovati... opisati... objasniti... izreći. I niz se nastavlja... do kraja... A iza zadnjeg zavoja... iza zadnjeg slova... iza zadnjeg neshvatljivog ugla... skriva se Bog.



# VICEVI

VALENTINA, KRISTINA, SARA & NASTASSJA

## PAMET

-Što misliš, zašto su Japanci najpametniji narod na svijetu?  
-Pojma nemam!  
-Pa zato što nemaju plavuše?

## KRIZALJKA

Ivica: Bako, pustinjska životinja s tri slova.  
Baka: Deva.  
Ivica: Ma, ne može stati!  
Baka: Piši sitnije, Ivice!

## MATEMATIKA

Profesorica matematike napiše na ploču 6:2  
Profesorica: Ivice, što tu treba dodati?  
Ivica: Imena klubova.

## ISTINA

- Dragi, je li istina da su ovce jako glupe?  
- Da, janje moje.

## IZ ŠKOLSKIH KLUPA

**Klinci idu u školu iz dvaju razloga: da bi naučili sjediti mirno i gledati na sat. Učiteljice idu u školu da bi se mogle smijati ovim glupostima:**

Poezija je kad svaki red počinje velikim slovom.  
Sir Thomas More je napisao 'Etiopiju'.  
Julije Cezar je poznat po svom telegramu: 'Veni, vidi, vici.'  
Na Marsu ima života. Ali to je samo hipotenuza.  
Grčki novac se zove drakula.  
Izraelci su napravili zlatno tele jer nisu imali dovoljno zlata da naprave kravu.  
Stanovnik Atene se zove Ateist.  
Stradivarijus je izmišljena prethistorijska životinja.  
Francuska nacionalna himna je Majoneza.  
Rijeka Rajna teče vodoravno od Basela, a onda okomito...  
Statistika je točan zbroj netočnih podataka.  
Livingstone je nazvao Viktorijine slapove po Elizabeti.  
Švicarske krave koriste se pretežno za pravljenje čokolade.  
Stanovnici Španjolske zovu se Španijeli.

Hindusi su rodom iz Indije. Oni nose turbine na glavi.  
Stanovnici Krete zovu se Kreteni.  
Harlem je mjesto gdje Turci drže sve svoje žene.  
Stanovnici Sardinije zovu se Sardine.  
Planine između Francuske i Španjolske zovu se Piramide.  
Geografska dužina i širina vrlo su korisne.  
Pretpostavimo da se čovjek utapa. Dovoljno je da vikne na kojoj je širini i dužini, i mi ga možemo naći.  
Kut je isto što i trokut, samo bez jedne strane.  
Mnogokut je četverokut s mnogo strana.  
Mnogo atoma zajedno zovu se monokli.  
Kosa ploha je ploha koja se naginje i ako je pokus uspio, rezultat je neminovan.  
Kad promatrate pomrčinu Sunca, nikad ne gledajte u Sunce. Mogu se koristiti i zatamnjene očale da bi se promatrala pomrčina, ali je potreban oprez i nikad ne smijete stajati preblizu!!!  
Konjska snaga je udaljenost na koju deset konja može prenijeti pola litre vode za jedan sat.  
James Watt je izumio parni valjak.  
Einstein je poznati njemački graditelj glasovira.  
Razlika između zraka i vode je u tome što zrak može postati vlažniji, a voda ne.  
Plin koji izlazi je vrlo opasan za ljudska bića, pa sljedeći pokus smije izvesti samo profesor.  
Četiri su simptoma prehlade. Dva sam zaboravio, a dva su toliko poznata da ih je suvišno spominjati.  
Da bi se bilo dobra medicinska sestra, mora biti potpuno sterilna.  
Koža je ono što nas drži skupa i bez nje bismo se raspali.  
Neke su krave jako opasne, osobito bik.  
Zmije imaju dva spola, otrovni i neotrovni.  
Sva su stvorenja nesavršene životinje. Samo je čovjek savršena životinja.  
Antidot je smiješna priča koju ste već čuli.  
Liječnici kažu da su smrtonosne bolesti najgore.  
Kad se moj mlađi brat rodio, morali su ga staviti u akumulator.

## POLICAJCI

Kako policajac peca?  
Uhvati jednu ribu i tuče je dok ne prizna gdje su ostale.

Upucava se policajac curi:  
- Gospođice, ja sam Mate, a vi?  
- Izabela.  
- Iza čega?

A kako policajac boji vodu u plavo?  
Tuče je palicom dok ne poplavi.

Zašto se svađaju četiri policajca u autu?  
Tko će sjediti do prozora.

Zašto dva policajca idu zajedno?  
Jedan zna pisati, a drugi čitati.

Zašto se dva policajca svađaju dok hodaju ulicom?  
Tko će ići u sredini.

Izlazi policajac iz pekare, nailazi na svog kolegu i kaže mu:  
-Ako pogodiš koliko imam krafni u džepu, dat ću ti obje.

Jede policajac bananu na ulici. Prilazi mu klinac:  
-Striko policajac, daj mi jedan griz?  
-Bježi, budalo mala, nije ovo griz, ovo je banana!

Dolazi pet policajaca ispred kioska i jedan upita prodavačicu:  
-Je li izašao Zagor?  
-Nije! –odgovori prodavačica.  
-Momci, opkoljavajte!!

Pričaju dva policajca:  
-Gdje si ti rođen?  
-Kod kuće, a ti?  
-Ja sam rođen u bolnici.  
-U bolnici, što ti je bilo?

Kakva je razlika između stupa i policajca?  
Pa stup je udaren u zemlju, a policajac je udaren u glavu.

Zašto policajac liže sat?  
Zato što je čuo da «tik-tak» osvježava dah.

Kako policajac sadi krumpire?  
Baci vreću s krumpirima na oranicu, uzme palicu i vikne:  
-A sad, razlaz!

Kako policajci popravljaju utičnicu?  
Jedan popravlja, a drugi stražari s palicom da mu kolegu ne udari struja.

Zašto policijska uniforma nema dugmad na rukavima?  
Da se ne ozlijede kad brišu nos.

Zaustavi policajac auto audi quattro, u kojem se nalazi pet ljudi i obraća se vozaču:  
- Platite kaznu 200 kn!  
- Zašto?- u čudu će vozač.  
- Pa petoro vas je u autu!

- Što to ima veze, dozvoljeno je petero.
- Zar ne vidite da na autu piše quattro!
- Pa što?
- Pa ako piše quattro ne smije vas biti pet!

### NAŠI SUSJEDI

Mujo i Haso traže posao u Njemačkoj. Pročitali su oglas da u rudniku traže radnike. Odu oni na razgovor i prvi uđe Mujo. Gazda ga pita:

- Jeste li radili kao rudar?
- Jesam, kako ne!
- Na površinskom ili dubinskom kopu?
- Dubinskom!
- Koliko duboko ste išli?
- 20 – 30 metara.
- Molim Vas, nemojte me zafrkavati. Vi nikad rudnik niste ni vidjeli, a kamoli radili u njemu! – i izbacila ga gazda iz kancelarije.

Izašao Mujo, a Haso ga upita:

- Što je bilo?
- Ma ništa, nisam dobio poslo, ako i tebe pita za dubinu, idi što dublje!
- Uđe Haso i gazda ga pita:
- Jeste li radili kao rudar?
- Da, da.
- Površinski ili dubinski kop?
- Ma, dubinski!
- Koliko duboko ste išli?
- 20 – 30 kilometara.
- Tako duboko?! Recite mi, molim Vas, kako ste rješavali probleme osvjjetljenja?
- Ma nemam pojma, a i briga me, ja sam stalno radio prvu smjenu!

Pitali Muju što je bolje biti, ćelav ili idiot?

- Idiot! – odgovori on. – Manje se vidi!

Zašto Mujo, kad spava, stavi pored sebe dvije čaše, jednu punu i jednu praznu? Možda će biti žedan, a možda neće!

### PLAVUŠA

Djed Mrz, Baba Roga, glupa plavuša i pametna plavuša se šetaju ulicom. Vide oni 500 eura. Tko će ih prvi uzeti?

Glupa plavuša! I mala djeca znaju da su Djed Mrz, Baba Roga i pametna plavuša izmišljeni likovi.

Dvije se plavuše srele na autobusnoj postaji. Jedna je

čekala broj 1, a druga broj 7. Uto naiđe broj 17 i one sretne u glas poviču:

- Baš fino, možemo ići zajedno!

Zašto plavuša jede novine?

Čita u sebi.

Zašto plavuša nosi jogurt oko vrata?

Zato što na njemu piše «dukat».

Kad plavuša pere kosu, a ne koristi vodu?

Kad na šamponu piše «za suhu kosu».

Kako plavuša ubija ribu?

Utopi je.

Kako plavuša ubija pticu?

Baci je kroz prozor.

Zašto plavuša plazi po podu trgovine?

Traži niske cijene.

Zašto plavuša nosi svoje računalo na polikliniku?

Da ga cijepi protiv virusa.

Zašto plavuša gura mrtvog kanarinca u CD?

Zato što ptice umiru pjevajući.

Zašto je plavuša obula cipele broj 45 kad je išla na izbore?

Zato jer je na TV-u rečeno da se izađe u što većem broju.

Zašto plavuša nosi šal dok radi na računalu?

Zato što su joj otvoreni Windowsi.

Uđe plavuša u poljoprivrednu apoteku i upita prodavača:

- Molim vas, dajte mi sjeme za ptice!
- A koliko ptica imate?
- Nijednu. Ali ću zasaditi nekoliko!

Jeste li možda čuli za onu plavušu koja je u dnevnik zapisivala sve svoje misli? Nakon tri godine prešla je na drugu stranicu.

Bila velika oluja, grmjelo je i sijevalo. Plavuša stala ispred prozora i gleda. Njena majka, sva zabrinuta upita: Najdraža, zašto si stala ispred prozora?

-Zar ne vidiš da me slikaju?

Stoji 17 plavih cura ispred disko kluba. Što one tu rade? Čekaju 18. u, jer je onima ispod 18 zabranjen ulaz.

Zašto će zid pasti ako se na njega nasloni djevojka s plavom kosom?

Zato što pametniji popušta.

Kako se zove plavuša s pol mozga?

Nadarena.

Zašto je plavuša jedan pramen obojila u crno?

Voli se praviti pametna.

Zašto plavuša puca u motor svoga auta nakon manjeg kvara?

Da se konji ne muče.

Plavuša sretno poznatog pjevača:

- Možete li mi dati auto gram? ljubazno ga zamoli i da mu zgužvani papirić.
- Svakako, ali zar želiš moj potpis na takvom zgužvanom papiriću?
- Ma, ne brinite se, ionako ću ja to doma uredno prepisati! radosno će plavuša

Kako možeš rasrijati svoju plavu ljepoticu u nedjelju?

Ispričaj joj vic u petak...

Antonijo Jadrijević, VI.



# GRAFITI

BERNARDA JADRIJEVIĆ, VIII.a

1. Sličnost između slona i rajčice je u tome što su oba crvena osim slona.
2. Ni volovima više nije lako – kad se krava oteli, svi čestitaju veterinaru!
3. Želio bih da te vezanih očiju prepoznam među tisućama. Ala bih se napipao!
4. Kupio sam noćni stol pa ne znam gdje da ga držim preko dana.
5. Platilo je glavom jer nije imao ništa sitnije.
6. Razlika između AIDS-a i penzije je u tome što se od AIDS-a duže živi.
7. Žene ne igraju vaterpolo zato što bi onda bilo previše lopti na bazenu!
8. Prvo me je pogledala kao Boga, a onda se počela križati.
9. Muzika mu je promijenila život – pao mu je klavir na glavu!
10. Muževi su nastali od majmuna koji nisu sišli s drveta nego s uma!
11. Najviše ljudi umire u krevetu, a najmanje na željezničkim tračnicama. Pouka: Spavajte na tračnicama.
12. Pozivam sve vegetarijance na party u vrt. Tati se pokvarila kosilica.
13. Pošteni ljudi su nekada manje krali.
14. U našem plemenu više nema ljudoždera. Jučer smo pojeli posljednjega!
15. Za lijepe pankerske zube, grickajte burek s petardama.
16. Tko drugom jamu kopa, fizički je radnik?
17. Ima li života prije smrti?
18. Najveći podvig je proći kroz gusto naselje s rijetkom stolicom!
19. Jednog dana kiša je padala dva dana.
20. Vrhunac gluposti je posaditi čvarak i čekati da nikne prase!
21. Stalno padam na ispitima.....proklete stolice!

22. Muškarčeva je uvijek posljednja! GLASI: DA DRAGA!
23. Neki ostavljaju nešto iza sebe samo kada čučnu.
24. Trebalo mi je sat vremena da pokopam mačku.... prokleta životinja se neprestano koprcala.
25. U kojoj prodavaonici se može kupiti švedski stol?
26. Pijanac koji udari pet puta u isto drvo uvjeren je da se izgubio u šumi.
27. Ne čudi me da je tata pobjegao od kuće, ali zašto papagaj? Njega smo bar redovito hranili.
28. Spomenici postoje da bi ptice mogle pisati političke govore.
29. Muhe su najbolji novinari – odmah otkriju kad nešto zasmrdi.

## mali OGLASI

Mijenjam kuću uz ulicu za sličnu, prvi red do mora gdje ne puše.  
Kuću traži cijela obitelj.  
Telefon: 571-304

Mama i tata, pod hitno napravite mi seku!  
Telefon: 571-304  
Antonella Skorin, 2. razred

Kupujem nove cipele.  
Moraju biti crvene i lijepe.  
Marija Šparadov, 1. r.

Želim hitno sestru.  
Dobru, lijepu i da je smišna.  
Molim mamu da mi napravi sestru.  
Tamara Skorić, 1. r.

Želim brata!  
Obećavam da ću ga voditi u šetnju i da ću mu redovito mijenjati pelene.  
Sara Skorić, 1. r.



## županijsko natjecanje u STOLNOM TENISU

ANTONIO MATOŠIN, VII.

Županijsko natjecanje u stolnom tenisu održano je 18. ožujka 2005. u OŠ Primošten. Nastupile su muške i ženske ekipe. Turnir je počeo u 9.00 h, a završio u 14.00 h. Nastupile su sljedeće škole: OŠ Primošten, OŠ Jurja Dalmatinca, OŠ Jurja Šižgorića, OŠ Rogoznica, OŠ Skradin, OŠ Brodarica, OŠ Unešić, OŠ Tisno, OŠ Petra Krešimira 4., OŠ Fausta Vrančića, OŠ Tina Ujevića i OŠ Čista Velika. Pimoštenci su prvaci već 8 godina i na njima je velika odgovornost da obrane titulu. U finalu su igrali Primoštenci protiv Skradinjana. Igralo se do dva dobivena seta i tri pobjede. Svi Primoštenci su bili sretni jer su i deveti put prvaci županijskog natjecanja. Za OŠ Primošten su nastupili Filip Prcela, Antonio Jurin i Antonio Matošin. Drugo mjesto su osvojili Skradinjani, a treće stolnotenisači iz OŠ Tina Ujevića.

# medalja

## SREBRNOG SJAJA

JERE HULJEV, V.

U nedjelju 8. 5. 2005. uoči Gospe od Loreta u Primoštenu je organiziran međunarodni turnir u malom nogometu. Primoštenci su igrali protiv nogometaša iz Širokog Brijega i pobijedili. Utakmica je bila neizvjesna i izjednačena sve do trenutka kad je Jere Huljev dao pobjednički gol. Sljedeća utakmica je bila u popodnevnom satima. Igralo se protiv Šibenika. Tribine su bile pune. Primoštenci su bili nadmoćni. Pobijedili su s 8 : 0. Domaćini su bili presretni jer su lako došli do polufinala. Riječane su pobijedili s 1:0. Ključni gol je dao Ivan Matošin. Riječki golman je bio odličan jer je obranio niz udaraca koje su uputili razigrani Primoštenci. U finalu su Primoštenci igrali protiv razigranog Hajduka. Na igralištu i na prepunim tribinama bila je prava «ludnica». Navijači i navijačice su bodrili svoje nogometaše, ali to nije bilo dovoljno za pobjedu. Primoštenci su izgubili 4:0. Nogometaši iz Primoštena su osvojili pehar i srebrnu medalju. To je bio najbolji dan u životu svih nogometaša NK Primošten.

# izvještaj sa

## županijskog natjecanja u RUKOMETU

KATARINA JURIĆ, VII.

Županijsko natjecanje u rukometu održano je 15. ožujka 2005. u Krinu. Na natjecanju je sudjelovalo pet škola: OŠ Krin, OŠ Vodice, OŠ Petra Krešimira Četvrtog, OŠ Primošten i OŠ Kistanje. Prva utakmica između rukometašica OŠ Primošten i OŠ Petra Krešimira Četvrtog završila je porazom Primoštenki. Druga utakmica između OŠ Vodice i OŠ Kistanje završila je pobjedom OŠ Vodice. Primoštenke su doživjele još jedan poraz igrajući s Krinjankama koje su pobijedile i rukometašice iz OŠ Petra Krešimira Četvrtog. Na kraju je redoslijed na tablici bio ovakav:

1. OŠ Krin
2. OŠ Vodice
3. OŠ Petra Krešimira Četvrtog
4. OŠ Primošten
5. OŠ Kistanje

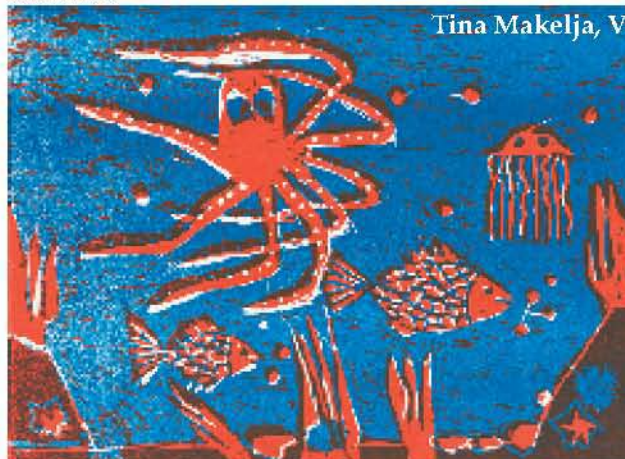
# županijsko natjecanje:

## KOŠARKA

KRISTINA LUKETA, VII.

### PRIMOŠTENKE U FINALU

Dana 14. ožujka 2005. u Šibeniku u OŠ Jurja Šižgorica održano je županijsko natjecanje u košarci. Sudjelovale su četiri ekipe. Prvu utakmicu su odigrale košarkašice iz OŠ Tina Ujevića. Vodičanke su s lakoćom pobijedile protivničku ekipu. Drugu utakmicu su odigrale bivše županijske prvakinje, košarkašice iz OŠ Primošten s OŠ Jurja Šižgorića. Primoštenke su punile koševu i privele utakmicu kraju. Bivši košarkaš «Šibenke» Željko Marelja nije bio baš oduševljen igrom Primoštenki, ali ostali gledatelji su bili oduševljeni organiziranošću, timskim radom i spretnošću mladih igračica. Nakon odigranih dviju utakmica Primoštenke i Vodičanke su bile u finalu i stekle pravo na odlazak na regionalno natjecanje. Košarkašice iz OŠ Primošten su u zadnju utakmicu ušle ležerno, bez pritiska, a košarkašice iz OŠ Vodice su ušle agresivnije i pobijedile s pet koševa razlike. Primoštenke se nastavljaju pripremati za regionalno natjecanje, naporno treniraju i priželjkuju ponovni susret s Vodičankama koje žarko žele pobijediti. Regionalno natjecanje je u Splitu, a datum još nije određen.



Tina Makelja, V.

# poluzavršnica

## državnog prvenstva osnovnih škola

## KOŠARKA

PETRA NIŽIĆ, VII.

U srijedu 13. travnja 2005. u trogirskoj osnovnoj školi održana je poluzavršnica ženskog prvenstva za košarkašice osnovnih škola. Natjecanje je počelo u 10 sati. Igralo se u Maloj i Velikoj dvorani. Škole su bile podijeljene u dvije skupine. U prvoj su skupini igrale košarkašice iz OŠ Trogir, OŠ Primošten i OŠ Dubrovnik, a u drugoj OŠ Vodice, OŠ Zadar i OŠ Omiš. Za treće mjesto su igrale djevojčice iz Primoštena i Omiša, a za prvo košarkašice Trogira i Vodica. Prvoplasirane su košarkašice iz OŠ Trogir, drugoplasirane košarkašice iz OŠ Vodice, a trećeplasirane iz OŠ Primošten. Za OŠ Primošten su igrale Kristina Luketa, Kristina Miliša, Petra Nižić, Tea Šarić, Marieta Huljev, Žana Jadrijević, Ana Soža, Anđela Huljev, Josipa Marinov, Lucija Nižić i Antonija Vrcić. Dodjela medalja i pehara je bila u Velikoj dvorani poslije ručka. Na kraju su se sve košarkašice zajedno fotografirale i čestitale jedna drugoj. Prvoplasirane idu 9. svibnja 2005. u Poreč na državno natjecanje osnovnih škola.



Toni Nižić, V.